

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA



BSB B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1983

EVRIPIDES

ALCESTIS

EDIDIT

ANTONIUS GARZYA



BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1983

**BIBLIOTHECAE TEUBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN**

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1980 und 1983

2. Auflage (verb. Nachdr. d. 1. Aufl. 1980)

VLN 294 · 375/7/83 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Grafische Werke Zwickau III/29/1

Bestell-Nr. 665 974 0

DDR 20,— M

PRAEFATIO

Hic libri sunt manu scripti, qui Alcestitis Euripideae textum, quod quidem scio, usque ad nostram tradiderunt aetatem quosque ego omnes seu *αὐτοπτικῶς* seu phototypis usus diligenter contuli:

I. CODICES PRIMI

Laurentianus XXXII 2 (Kirchhoffii *C*, Wilamowitzii *C*), a. circiter 1315 **L** exaratus¹⁾; Itolorum charta, mm. 259 × 219, ff. 252, duabus columnis, lineis fere 33 – 38. miscellaneus poetarum veterum, Sophoclis fabulas sex, deinde Hesiodi Opera et dies, tum triadem Aeschyleam exhibet atque ante Aeschylum Euripidis fabulas duodeviginti hoc ordine: Supplices, Bacchas, Cyclopem, Heraclidas, Herculem, Helenam, Rhesum, Ionem, Iphigeniam Tauricam, Iphigeniam Aulidensem, Hippolytum, Medeam, Alcestin (ff. 177 – 183^v), Andromacham, Electram, Hecubam, Orestem, Phoenissas. Rhesum, Ionem, Iphigenias ambas Nicolaus Triclinius descripsit, Demetrii illius, ut videtur, affinis, qui tragicorum textui operam diutius navavit cuiusque manum in **L** quoque procul dubio discernimus plura hic atque illic nunc nigro (**L**¹) nunc alio atramento (**L**²) adhibito **L**¹, **L**² delentem addentem immutantem.

Londiniensis Harl. 5743²⁾, chartaceus, anno circiter 1500 descriptus, **Q** mm. 213 × 152, ff. 114, lineis fere 25 – 26. usque ad f. 62^v Sophoclis Trachinias et Philoctetam continet, dein Euripidis Alcestin (ff. 63 – 65^v, a v. 1029 ad finem), Rhesum, Troadas.

Parisinus gr. 2713 (a apud Kirchhoffium, α apud Prinz-Wecklein), qui **B** fuit Iani Lascaris, membranaceus, mm. 282 × 220, ff. 159, lineis 36, saeculo XI^m potius quam X – XI vel XIII tribuendus.³⁾ selectionem septem fabularum Euripidearum continet, quae sunt Hecuba, Orestes, Phoenissae, Hippolytus, Medea, Alcestis argumento praemisso (ff. 129^v – 145^v), Andromacha (vv. 1 – 956. 1212 – 1235. 1250 – 1271).

Vaticanus gr. 909 (*B* apud Prinz-Wecklein), charta orientali, mm. nunc **V** 260 × 210 olim circiter 263 × 175, ff. 315, intra decennia saeculi XII ex-

¹⁾ Cf. Turyn 222ss. (hoc opus aliaque pauca hic breviate in dissertationum indice fusius exstant laudata); Zuntz 126ss.; Tuilier 188ss.

²⁾ Cf. Turyn 288ss.; Zuntz 144ss.; Tuilier 179ss.; N. G. Wilson, *Gnomon* 38, 337.

³⁾ Cf. Turyn 87; Tuilier 138.

PRAEFATIO

trema, vel potius circiter a. 1260¹⁾, a scriba quodam doctiore exaratus, continet selectionem novem fabularum Euripidearum, triadem scilicet atque Medeam, Hippolytum, Alcestin cum argumento (ff. 197–228), Andromacham, Troadas, Rhesum.

P Vaticanus Pal. gr. 287 (*B* Kirchhoffii), cuius libri pars altera exstat inter Laurentianos (Conv. soppr. 172), membranaceus, mm. 315 × 215 in parte Palatina, 305 × 210 in Laurentiana, duabus columnis, utraque lineis semper 27, ita, aliter ac ceteri, exaratus ut pro se unaquaeque columna ab summo ad imum, vetustiore descriptionis more, perlegatur, a. circiter 1320–1325.²⁾ praeter Sophoclea et Aeschylea omnes, quae exstant, Euripidis fabulas continet hoc ordine: Andromacham, Medeam, Supplices, Rhesum, Ionem, Iphigeniam Tauricam atque Aulidensem, Danaes vv. 1–65, Hippolytum, Alcestin argumento praemisso (ff. 162^v–173), Troadas, Bacchas, Cyclopem vv. 244–351 omissis, Heraclidas usque ad v. 1002 in parte Palatina, in Laurentiana Heraclidarum finem, Herculem, Helenam, Electram, Hecubam, Orestem, Phoenissas.

II. APOGRAPHIA ATQVE HIBRIDAE

Ex **L** pendet Parisinus gr. 2888³⁾, olim Iani Lascaris, saeculi XV^e–XVIⁱ, chartaceus, mm. 163 × 115, ff. 287 (+ 20 vacuis), manu Aristobuli Apostolidis (Arsenii e Monembasia), continens Hippolytum, Medeam, Alcestin (ff. 77 argumentum, 77^v–107 textum), Andromacham, Electram, Hecubam, Orestem, Phoenissas (usque ad v. 1342). eius lectiones selectas nota **E** insigniti affert Matthiae.

Ex **B** manant et Marcianus gr. IX 10 (num. conlocationis 1160)⁴⁾ et Parisinus gr. 2818⁵⁾, quorum librorum prior, membranaceus, saeculi XVIⁱ, mm. 310 × 220, ff. 272, lineis 20, manu Iani Lascaris, Euripideam triadem continet, tum Hippolytum, Medeam, Alcestin (ff. 215^v–241^v eiusque argumentum f. 215), Andromacham; alter, chartaceus, mm. 232 × 163, ff. 212, lineis pro pagina 24, manu Michaelis Suliardi saeculo XVIⁱ descriptus, copiam scholiorum Euripideorum amplectitur, dein Hippolytum, Medeam, Andromacham, Alcestin cum argumento (ff. 189–212).

Quod de Parisino 2818 et de Marciano IX 10 de aliis duobus libris contendendi potest, **O** dico atque **D**, quamquam, cum **D** fontem suum **B** ex toto fere expresserit, **O** et de **B**, maximam quidem partem, et ab aliis quoque

1) Cf. Turyn 90; N. G. Wilson, *Gnomon* 38, 1966, 342, *Class. Rev.* 80, 1966, 288; *Tuilier* 161.

2) Cf. Turyn 258ss.; Zuntz 135ss.; *Tuilier* 192ss.

3) Cf. Turyn 371ss.

4) Cf. Turyn 375s.

5) Cf. Turyn 369s.

PRAEFATIO

libris rem deprompsit. **O** Laurentianus est codex XXXI 10¹⁾, charta **O** occidentali, mm. 300 × 190, ff. 264, lineis fere 34—36, saeculo XIII manu fortasse *Ἰωαννίλῳ ἀζύγῳ ταπεινῷ γραμματικῷ* exaratus, praeter Sophoclem ex ordine continens Euripidis Hecubam, Orestem, Medeam, Phoenissas, Alcestin ff. 87—99^v argumento praemisso, dein Andromacham, Hippolytum et Rhesum; **D** inter eosdem Laurentianos liber est XXXI 15²⁾, saeculo XIV¹ descriptus, charta orientali, mm. 327 × 240, **D** ff. 162, binis pro pagina columnis, lineis utraque 21, Aristophanem partim atque Euripidis tragoedias quattuor continens, quae sunt Hippolytus, Medea, Alcestis cum argumento (ff. 38^v—52), Andromacha.

Librum autem V exscripsit Vaticanus Pal. gr. 98³⁾, saeculi XIV, char- **Va** taceus, mm. 235 × 155, ff. 243, lineis pro quaque pagina 25, qui novem Euripidis fabulas hoc ordine exhibet: Hecubam, Orestem, Phoenissas, Medeam, Hippolytum, Alcestin eiusque argumentum (ff. 152^v, 153—174^v), Andromacham, Troadas, Rhesum; **Va** contra Hauniensis 417⁴⁾, **Haun** chartaceus, mm. 311 × 203, ff. 264, lineis 25, a. circiter huiusce aetatis 1475 exaratus, novem Euripidis fabulas continens easque hoc ordine: Medeam, Hecubam, Orestem, Phoenissas, Hippolytum, Alcestin (ff. 170—190^v, 169^{rv} argumentum), Andromacham, Troadas, Rhesum.

Exemplar codicis **O** pro certo est habendus Laurentianus Sancti Marci 226⁵⁾, medii saeculi XIV, chartaceus, mm. 290 × 210, ff. 206, lineis pro pagina circiter 20, hasce fabulas continens: Hecubam, Medeam (inde a v. 262), Phoenissas, Alcestin (ff. 106^v—134 eiusque argumentum f. 106), Andromacham, Hippolytum, Rhesum; partim typis impressus partim manu scriptus exstat contra liber Parisinus gr. 2809⁶⁾, saeculi XV^e, chartaceus, mm. 203 × 136, qui ff. 1—98 editionem quattuor fabularum (Medeae scilicet, Hippolyti, Alcestidis, Andromachae), Iani Lascaris cura et studio Florentiae a. 1494 in lucem prolatam, ff. 99—207 triadem amplectitur Euripideam.

1) Cf. Turyn 333s.; Tuilier 14; A. Pertusi, *Italia medioevale e umanistica* 3, 1960, 148. libri lectiones selectas praebuerunt nota c adhibita Kirchhoffius, c Prinz-Wecklein; eum totum contulit Josephina Matino, *Siculorum Gymnasium* 20, 1977, 619—630.

2) Cf. Turyn 335ss. libri varietas lectionum sub nota d apud Kirchhoffium (d apud Prinz-Wecklein) selecta occurrit; totum contulit Matino o. l.

3) Cf. Turyn 91s. librum ut B² citat Kirchhoffius.

4) Cf. Turyn 329ss. liber a Kirchhoffio ut C (C apud Prinz-Wecklein) nonnumquam laudatur.

5) Cf. Turyn 366; Tuilier 149.

6) Cf. Turyn 145.

III. PAPYRI ET GNOMOLOGIA

- II** Alcestitis papyrus una ad nos pervenit, quae est P. Hibeh 1, 25 (378 Pack), saeculi III^a. versus tantum 1155–1163 exhibet, qui fabulam claudunt.

Ex gnomologiis media quae dicitur aetate exortis haecce tantum aliquo sunt numero atque honore, quippe quae non anthologicam seu grammaticam¹⁾, sed Euripideam profecto memoriam repraesentent:

- Ga** Athous Vatop. 36, saeculi XII^m, membranaceus, mm. 230 × 160, ff. 209, lineis pro pagina 30, varios auctores sacros profanosque mutuos excerpsit. loci Euripidei ex fabulis tantum seriei annotatione praeditae sunt delecti (Hec. Or. Phoen. Hipp. Med. Andr. Alc. Rhes.). f. 128–129^v Alcestitis vv. occurrunt 42. 109–111. 179. 195. 210s. 301. 309s. 336s. 350–356. 376. 380s. 527s. 540. 542. 548–550. 557s. 600–603. 616s. 669–672. 679s. 685s. 692s. 703–705. 712. 719. 722s. 726s. 773–777. 782–789. 797–802. 814. 837. 865–869. 882–888. 942s. 960s. 1008–1011. 1078. 1081. 1085s. 1101. 1157s.²⁾

Marcianus gr. 507 (num. conlocationis 293), saeculi XII^e, membranaceus, mm. 247 × 175, ff. 208, lineis pro pagina 30, auctores et sacros et profanos selectos mutua comparat, ff. 130–131^v Alcestitis eosdem eodemque ordine versus exhibet ac Ga.³⁾

- Ge** Scorialensis gr. 352 (X–I–13), saeculi XIVⁱ, charta occidentali, mm. 315 × 220, ff. 387, lineis fere 40, inter excerpta varia ex Atticorum tragoedia et comoedia Euripidis sententias affert e fabulis quae dicuntur selectis hoc ordine: Hec. Or. Hipp. Phoen. Med. Andr. Alc. (ff. 330^v–331 vv. 1s. 10. 38. 62. 72. 173s. 210s. 241–243. 273s. 299–301. 309s. 327. 347–357. 367s. 374. 376. 381. 416–419. 445s. 482. 486s. 492s. 505s. 537. 542. 549s. 557s. 566s. 569. 604s. 615–617. 666–672. 675–680. 692s. 697s. 703–705. 723. 727. 765s. 769–786. 797–804. 818. 824. 826s. 837s. 855s. 879s. 882–888. 893s. 960s. 991s. 1008. 1010s. 1017s. 1039. 1052–1054. 1071. 1078. 1082s. 1085. 1087. 1095. 1101. 1103. 1108. 1157s. 1160s.) Tro. Rhes.⁴⁾

- Gb** Vaticanus Barb. gr. 4, a. circiter 1300, charta orientali, mm. 128 × 85, ff. 187, lineis pro pagina fere 24, varias tragicorum Aristophanisque *γνώμας* continet, inter quas Euripidis nonnullas ex decem fabulis in selectionem

1) Ut, ex. gr., Laur. VII 15, de quo Turyn disseruit 93, 151; Vat. gr. 2245, de quo C. E. Finch, Class. Bull. 36, 1960, 63ss.; Vat. gr. 711, Hieros. 507, de quibus Matthiessen, Hermes 93, 1965, 148, 1.

2) Cf. Turyn 92s.; Tuilier 150s.; sententias ex Euripide plene contulit G. A. Longman, Class. Quart. 53, 1959, 129ss.

3) Cf. Turyn, Tuilier, ll. ll.

4) Cf. Turyn 94, 151; Tuilier 169, 1; conlationem praebet K. Matthiessen, Hermes 94, 1966, 398ss.

PRAEFATIO

annotatam inclusis, hoc ordine: Andr. Alc. (ff. 11 – 12^v vv. 38s. 42. 109s. 210. 228 – 230. 238. 184. 244s. 252 – 257. 259 – 263. 268s. 293s. 301. 309s. 319. 327. 336s. 357. 376. 385. 416 – 419. 540. 542. 549s. 648 – 650. 669 – 672. 679. 692s. 723. 726s. 739. 756 – 759. 766. 774 – 789. 799 – 802. 824. 837. 856. 862 – 869. 873. 878 – 880. 962 – 966. 980 – 982. 1008 – 1010. 1067 – 1069. 1078. 1116. 1137s.) Tro. Rhes. Hipp. Med. Bacch. Or. Hec. Phoen.¹⁾

De Euripidis recensione, ut dicitur, aperta deque memoriae testibus contaminatis saepius atque alio modo in aliis se habentibus fabulis, quae ipse in Andromacha edenda praefatus sum, hic repetere non operae pretium. quae tamen ad rationem inter Alcestidis codices primarios intercedentem pertineant, en quibus erroribus communibus patefieri possunt selectis:

(α) BVLP(Q gnom.) 227 *στερηθείς*, 358 *ὥς τήν*, 472 *κυρῆσαι*, 526 *ἀναβαλοῦ*, 599 *φιλίας*, 970 *παρέδωκε(ν)*, 1080 *τίς μ'*, 1085 *ἦβᾶ σοι*, 1112 *δόμοις*, 1118 *καρτόμῳ*.

(x) BV 100 *φθιμένων*, 318 *τοῖσι σοῖσι θ. om. τέκνον*, 322 *μηκέτ'*, 406 *λείπομαι πάτερ*, 487 *τοῖς πόνοις* (et Ge), 501 *οὔς*, 797 *κακοῦ* (et Ga Ge), 865 *ἔτικτεν*, 924 *εἴσω*, 989 *φθινύθουσι*, 993 *πᾶσαν*, 1098 *αἰτοῦμαι*.

(y) LP(Q) 76 *ἀγνίσει*, 167 *ἀπόλλυται*, 267 *κλινάτέ με*, 276 *ὄμ.*, 376 *om.*, 461 *ἀμείψασθαι*, 474 *βίω*, 538 *ἄλλην*, 736 *ἴτ'*, 785 *οὔ*, 980 *Χαλύβοισι*, 1097 *γενναίαν*, 1105 *ὄρα*, 1138 *δὴ om. | ὥρθωσας*.

(y₁) LP c. Q 1036 *γ'*, 1059 *πιτνεῖν*, 1072 *ὥστε σὴν om.*

Codices autem genere alieni in eadem incidunt menda (alios eiusdem naturae nodos quaere, sis, in apparatu):

BVL 145. 184 BVP 40. 88. 173 (et Ge). 270. 391 (bis). 477. 504. 894 BVQ 1059. 1077 BQ 1051 VP 22.

LPB 219. 237. 294. 355. 746 LPV 37. 285. 546. 756 (et Gb). 1055 PQV 1039 (et Ge). 1068 (et Gb). 1156.

Hisce positis, cum ad textum constituendum lectionum selectio mechanica, quae dicitur, ratione constanter fieri non posset, quo melius textus natura atque indoles elucerent, facere non potuimus quin apparatus copiosorem praeberemus²⁾; nec textus memoriam indirectam negleximus, quae hic atque illic sui iuris videtur esse.

Maximas ago gratias Antoniae Morandini, bibliothecae Laurentianae rectrici, quae in codice L conferendo humanissime me iuvit.

Dabam a. d. XIV Kal. Apr. a. MCMLXXVIII

Antonius Garzya

1) Cf. Turyn, l. l.; Tuilier 168s.; K. Matthiessen, *Hermes* 93, 1965, 148ss.

2) Rem tamen orthographicam aliaque consimilia absolvere omisimus, eandem rationem atque viam secuti, qua in editionibus nostris Heraclidarum et Andromachae Lipsiensibus usi sumus (cf. praefationem ad Andromacham, p. XVII).

EDITIONES

- I. Lascaris, Florentiae, ca. 1494
M. Musurus, Venetiis, in aedibus Aldi, 1503 (Veneta temporum descriptione) = 1504 (Aldinam iterat, inter alias, Brubachiana editio, Francofurti, ca. ¹1558. ²1560)
(Io. Oporinus), Basileae, ap. Io. Hervagium, ¹1537. ²1544. ³1551
G. Stiblinus, Basileae, ap. Io. Oporinum, 1562 (additis Io. Brodaeii „Annotationibus doctissimis“)
H. Stephanus (Annotationes in Sophoclem et Euripidem), Basileae, ap. Io. Oporinum, 1568
G. Canter, Antverpiae, ex officina Chr. Plantini, 1571 (cuius margines Jos. J. Scaliger adversariis compluribus exornavit [exemplar in Bibliotheca Bodleiana Oxoniensi adservatur, Auct. S. 5. 16 signatum] quamque, paucis M. Ae. Porti opera novatis, repetit Commeliniana, Heidelbergae 1597; ap. eundem Hier. Commelinium prodierunt a. 1599 Porti Breves notae in omnes Euripidis tragoedias, una postea cum Commeliniana plerumque compactae)
(Vetustiorum varii), Parisiis, excudente P. Stephano, 1602 (cuius editionis exemplari cuidam [Oxonii, in Bibliotheca Bodleiana, signato Don. d. 27] Iohannes ille Milton notas passim addidit)
J. Barnes, Cantabrigiae, ex officina Io. Hayes, 1694
S. Musgrave, Oxonii, e typographeo Clarendoniano, 1778
G. H. Schaefer, Lipsiae 1810
A. Seidler, Lipsiae 1812–1813 (opus imperfectum)
A. Matthiae, I–X, Lipsiae 1813–1836 (ibique laudatae G. H. Schaeferi castigationes)
E. F. Wuestemann, Gothae 1823
L. Dindorf, Lipsiae 1825
F. H. Bothe, I–II, Lipsiae 1825–1826
F. J. Boissonade, I–IV, Parisiis 1825–1826
A. J. E. Pflugk (–R. Klotz), Gothae et Erfordiae ¹1829–1860. ^{2/3}1857–1877
G. Hermann, Lipsiae 1831–1841 (opus imperfectum)
G. Dindorf, I–III^{1,2}, Oxonii 1832–1840
I. H. Monk, Lipsiae 1834 (accedunt emendationes God. Hermanni)
Th. Fix, Parisiis 1844
J. H. Hartung, Lipsiae 1848–1853
A. Kirchhoff, Berolini ¹1855. ²1867
A. Nauck, I–III, Lipsiae (¹1854). ²1857. ³1871
F. A. Paley, I–III, Londinii ¹1857–1809. ²1872–1880
R. Prinz, N. Wecklein, I–III, Lipsiae 1878–1902
H. Weil, Parisiis 1891
H. W. Hayley, Bostoniae 1898
V. Brugnola, Taurini 1901
G. Murray, I–III, Oxonii ¹1902–1909. (II ³1913. III ²1913)
L. Méridier, Parisiis 1925
L. Weber, Lipsiae–Berolini 1930
A. Maggi, Neapoli 1935
D. F. W. van Lennep, Leidae 1949
A. M. Dale, Oxonii 1954
A. Mancini, Florentiae 1955
A. Tovar, Barcinone 1955
J. Alsina, Barcinone 1966
G. Paduano, Florentiae 1969
D. Ebener, I–VI, Berolini 1972–1979
E. Buschor, G. A. Seeck, Monachii 1972sq. (opus nondum perfectum)
Scholia in Euripidem collegit recensuit edidit E. Schwartz, I–II, Berolini 1887–1891

COMMENTATIONVM EVRIPIDEARVM

CONSPECTVS SELECTVS

A.

- J. Alsina Clota, *Notas críticas a la Alceste de Eurípides*, *Emerita* 34, 1966, 77 – 81
 W. S. Barrett, *Euripides Hippolytos*, *Oxonii* 1964
 F. Blaydes, *Adversaria critica in Euripidem*, *Halis Saxonum* 1901
 H. D. Broadhead, *Tragica*, *Christchurch* 1968
 Brodaeus, v. *Editiones*, s. *Stiblinus*
 E. Bruhn, *Lucubrationes Euripideae*, *Jahrb. f. class. Philol., Suppl.* 15, 1887, 225 – 326
 R. Cantarella, *L'influsso degli attori su la tradizione dei testi tragici*, *Riv. indo-greco-italica* 14, 1930, 39 – 73 (= *Scritti minori sul teatro greco*, *Brixiae* 1970, 135 – 174)
 C. G. Cobet, *Novae lectiones*, *Leidae* 1858
 —, *Variae lectiones*, *Leidae* 1873
 C. Collard, *Three Scribes in Laurentianus 32. 2?*, *Stud. it. fil. class.* 35, 1963, 107 – 111
 V. Di Benedetto, *La tradizione manoscritta euripidea*, *Patavii* 1965
 J. Diggle, *Marginalia Euripidea*, *Proc. Cambridge Philol. Soc.* 195, 1969, 39 – 41
 P. Dobree, *Adversaria*, hrsg. von W. Wagner, *Berolini* 1875. *Londinii* 1883
 B. E. Donovan, *Euripides Papyri, I: Texts from Oxyrhynchus*, *New Haven – Toronto* 1969
 C. E. Finch, *Gnomology of Euripides in Codex Vaticanus Graecus 2245*, *Class. Bull.* 36, 1960, 63 – 65
 C. Gallavotti, *Nuove ipotesi di drammi euripidei*, *Riv. fil. class.* 11, 1933, 177 – 188
 A. Garzya, *Euripidea II. 1. Per il testo dell'Alceste*, *Dioniso* 35, 1961, 68 – 77
 —, *Varia philologa*, VI, 1. *Per la tradizione manoscritta dei florilegi euripidei*, *Boll. Comit. ediz. naz. class. greci e lat.* 16, 1968, 77 – 81 (= *Storia e interpretazione di testi bizantini*, *Londinii* 1974, XX^{VI})
 —, *Sui rapporti dei codici L e P nel testo degli Eraclidi di Euripide*, *Serta Turyniana*, *Urbana* 1974, 275 – 290 (= *Storia e interpretazione*, XXXI)
 P. W. Harsh, *Repetition of Lines in Euripides*, *Hermes* 72, 1937, 435 – 449
 B. Heath, *Notae sive lectiones ad tragicorum Graecorum veterum . . . dramata etc.*, *Oxonii* 1762
 F. Jacobs, *Animadversiones in Euripidis tragoedias*, *Gothae* 1790
 —, *Exercitationes in scriptores veteres, I. Curae secundae in Euripidis tragoedias*, *Lipsiae* 1796
 R. Kannicht, *Euripides Helena, I, Einleitung und Text*, *Heidelbergae* 1969
 J. Lenting, *Observationes criticae in Euripidem*, *Nova Acta Literaria Societatis Rheno-Trajectinae* 1, 1821, 1 – 120
 G. A. Longman, *Gnomologium Vatopedianum: The Euripidean Section*, *Class. Quart.* 53, 1959, 129 – 141
 P. Maas, *Textkritik*, *Lipsiae* 1960
 J. Madvig, *Adversaria critica ad scriptores Graecos et Latinos, I–III*, *Hauniae* 1871 – 1884 (*Hildesheim* 1967)
 M. Manfredi, *I papiri e gli studi su Euripide negli ultimi decenni*, *Proc. Twelfth Int. Congr. of Papyrology*, *Toronto* 1970, 273 – 278
 P. G. Mason, *A Note on Laurentianus XXXII 2*, *Class. Quart. n. s.* 4, 1954, 56 – 60

COMMENTATIONES

- P. G. Mason, A Note on Euripidean Manuscripts, *Mnemosyne* s. 4, vol. 11, 1958, 123–127
- G. Matino, *Apografi euripidei tardivi*, II, *Siculorum Gymnasium* 20, 1977, 619–630.
- K. Matthiessen, Exzerpte aus sieben Tragödien des Euripides im Codex Vaticanus Barberini Graecus 4, *Hermes* 93, 1965, 148–158
- , Ein weiteres Euripidesgnomologium (Escorialensis Graecus X. I. 13), *Hermes* 94, 1966, 398–410
- A. Meschini, Sugli gnomologi bizantini di Euripide, *Helikon* 13–14, 1973–1974, 349–362
- Milton, v. *Editiones*, s. (*Vetustiorum varii*)
- Musgrave, v. s. Tyrwhitt
- D. L. Page, *Actors' Interpolations in Greek Tragedy*, Oxonii 1934
- A. Pertusi, Selezione teatrale e scelta erudita nella tradizione del testo di Euripide, *Dioniso* 19, 1956, 111–141. 195–216; 20, 1957, 18–37
- , La scoperta di Euripide nel primo Umanesimo, *Italia medioevale e umanistica* 3, 1960, 101–152
- , Euripide nell'Umanesimo e nel Rinascimento, *Byzantion* 33, 1963, 391–426
- , Leonzio Pilato fra Petrarca e Boccaccio, *Venetii—Romae* 1964
- J. Pierson, *Verisimilium libri II*, Leidae 1752. Lipsiae 1831
- R. Porson, *Adversaria*, Cantabrigiae 1812
- Portus, v. *Editiones*, s. *Canter*
- C. Prato, *Restauri testuali euripidei*, Maia 9, 1957, 49–67
- , Il contributo dei papiri al testo dei tragici greci, *Stud. it. fil. class.* 36, 1964, 5–79
- L. Radermacher, *Observationes in Euripidem miscellae*, Bonnae 1891
- J. Rassow, *Quaestiones selectae de Euripideorum nuntiorum narrationibus*, diss. Gryphiswaldiae 1883
- J. J. Reiske, *Animadversiones in Euripidem et Aristophanem*, Lipsiae 1753
- Scaliger, v. *Editiones*, s. *Canter*
- B. Schartau, *Observations on the Activities of the Byzantine Grammarians of the Palaeologian Era: II. The Impact of Thomas Magistros' Introductory Matters to the Euripidean Triad*, Odense 1973
- F. W. Schmidt, *Kritische Studien zu den griechischen Dramatikern*, II, *Zu Euripides*, Berolini 1886
- M. Sicherl, *Die editio princeps Aldina des Euripides und ihre Vorlagen*, *Rhein. Mus.* 118, 1975, 205–225
- L. Torraca, *Note critico-esegetiche all'Alceste di Euripide*, Neapoli 1963
- A. Tuilier, *Recherches critiques sur la tradition du texte d'Euripide*, Parisiis 1968 = Tuilier
- , *Etude comparée du texte et des scholies d'Euripide. Premiers compléments aux Recherches sur la tradition du texte d'Euripide*, Parisiis 1972
- A. Turyn, *The Byzantine Manuscript Tradition of the Tragedies of Euripides*, Urbanae 1957 = Turyn
- Th. Tyrwhitt, *Emendationes in Euripidem*, ap. S. Musgrave, *Exercitationum in Euripidem libri II*, Leidae 1762
- P. Victorius, (*marginalia in exemplari suo editionis principis prolata* =) Aldina, Monachii, in *Bibl. Bav.*, s. *signatura Rar.* 1844 conlocata
- N. Wecklein, *Studien zu Euripides*, *Jahrb. f. class. Philol.*, Suppl. 6, 1874
- , *Appendix coniecturas minus probabiles continens* = Prinz–Wecklein, ed. laud. I² 51–60
- U. von Wilamowitz-Moellendorff, *Analecta Euripidea*, Berolini 1875 (Hildesheim 1963)
- , *Euripides, Herakles, I, Einleitung in die griechische Tragödie*, Berolini (1889) 1906 (1959. 1969)
- , *Griechische Verskunst*, Berolini 1921 (Darmstadt 1962)
- , *Kleine Schriften, IV, Lese Früchte und Verwandtes*. Besorgt von K. Latte, Berolini 1962

COMMENTATIONES

- M. A. Withfield, Euripides, *Alkestis* 1092 – 1098, *Harvard Stud. in Class. Phil.* 73, 1969, 105 – 112
 G. Zuntz, *An Inquiry into the Transmission of the Plays of Euripides*, *Cantabrigiae* 1965 = Zuntz

B.

- U. Albin, *L'Alceste di Euripide*, *Maia* 13, 1961, 3 – 29
 J. Alsina Clota, *Studia Euripidea I: Observaciones a la técnica escénica de Eurípides*, *Helmantica* 8, 1957, 3 – 15
 —, *Studia Euripidea III: El problema de la mujer en Eurípides*, *Helmantica* 9, 1958, 87 – 131
 —, *Eurípides y la crisis de la conciencia helénica*, *Estud. clás.* 7, 1962/63, 225 – 253
 —, *Tradición y aportación personal en el teatro de Eurípides*, *Barcinone* 1963
 K. Alt, *Untersuchungen zum Chor bei Euripides*, diss. *Francofurti* 1952
 C. Amati, *Contributo alle ricerche sull'uso della lingua familiare in Euripide*, *Stud. it. fil. class.* 9, 1901, 125 – 148
 R. B. Appleton, *Euripides the Idealist*, *Toronto* 1927
 H. von Arnim, *De prologorum Euripideorum arte et interpolatione*, diss. *Gryphiswaldiae* 1882
 H. H. Bacon, *Barbarians in Greek Tragedy*, *New Haven* 1961
 S. A. Barlow, *The Imagery of Euripides. A Study in the Dramatic Use of Pictorial Language*, *Londinii* 1974
 W. N. Bates, *Euripides, a Student of Human Nature*, *Philadelphiae* 1930 (*New York* 1961)
 L. Bergson, *L'épithète ornementale dans Eschyle, Sophocle, Euripide*, *Lund* 1956
 G. G. Betts, *The Silence of Alcestis*, *Mnemosyne* 18, 1965, 181 – 182
 Ch. R. Beye, *Alcestis and Her Critics*, *Greek, Roman and Byzantine Studies* 2, 1959, 109 – 127
 W. Biehl, *Euripides' Orestes erklärt*, *Berolini* 1965
 G. Björck, *Das Alpha impurum und die tragische Kunstsprache*, *Upsaliae* 1950
 E. M. Blaiklock, *The Male Characters of Euripides*, *Wellington* 1952
 H. J. Blumenthal, *Euripides, Alkestis 282ff., and the Authenticity of Antigone 905ff.*, *Class. Rev.* 24, 1974, 174 – 175
 A. F. Braunlich, *Notes on the Text of Euripides*, *Am. Journ. of Phil.* 83, 1962, 393 – 411
 W. Breitenbach, *Untersuchungen zur Sprache der euripideischen Lyrik*, *Stuttgardiae* 1934 (*Hildesheim* 1967)
 A. P. Burnett, *Catastrophe Survived. Euripides' Plays of Mixed Reversal*, *Oxonii* 1971
 G. Busch, *Untersuchungen zum Wesen der τύχη in den Tragödien des Euripides*, diss. *Heidelbergae* 1937
 E. B. Ceadel, *Resolved Feet in the Trimeters of Euripides and the Chronology of the Plays*, *Class. Quart.* 35, 1941, 66 – 89
 D. J. Conacher, *Euripidean Drama*, *Toronto* 1967
 N. Conomis, *The Dochmiacs of Greek Drama*, *Hermes* 92, 1964, 23 – 50
 P. J. Conradie, *Hofmannsthal's Version of Euripides' Alkestis*, *Acta classica* 6, 1963, 29 – 37
 A. M. Dale, *The Lyric Metres of Greek Drama*, *Oxonii* 1968
 P. Decharme, *Euripide et l'esprit de son théâtre*, *Parisiis* 1893
 V. De Falco, *L'epiparodos nella tragedia greca*, *Neapoli* 1925 = *Studi sul teatro greco*, *Neapoli* 1943, 1 – 57
 C. Del Grande, *Apparente aporia dell'Alceste*, *Vichiana* 1, 1964, 81 (= *Filologia minore. Studi di poesia e storia nella Grecia antica da Omero a Bisanzio*, *Neapoli – Mediolani* 1967, 221 – 222)

COMMENTATIONES

- C. Del Grande, *ΤΡΑΓΩΔΙΑ*. Essenza e genesi della tragedia, Neapoli – Mediolani ²1952
- V. Di Benedetto, Euripide: teatro e società, Taurini 1971
- L. Di Gregorio, Le scene d'annuncio nella tragedia greca, Mediolani 1967
- H. Diller, Erwartung, Enttäuschung und Erfüllung in der griechischen Tragödie, Serta Philol. Aenipontana = Innsbrucker Beitr. z. Kulturwiss. 7/8, 1962, 93 – 115 (= Kleine Schriften, Monachii 1971, 304 – 334)
- E. R. Dodds, Euripides the Irrationalist, Class. Rev. 43, 1929, 97 – 104 (= The Ancient Concept of Progress and Other Essays on Greek Literature and Belief, Oxonii 1973, 78 – 91 = germanice: Euripides, hrsg. von E.-R. Schwinge, 60 – 78)
- H. Dörrie, Zur Dramatik der euripideischen Alkestis, Neue Jahrb. f. Ant. u. deutsche Bildung 1939, 174 – 189
- J. Duchemin, *L'ἀγών* dans la tragédie grecque, Parisiis ²1968
- F. Duysinx, Le rôle d'Héraclès dans l'Alceste d'Euripide, Didaskalikon 19, 1966, 1 – 20
- R. Ellis, Adversaria IV, Journ. Phil. 1, 1891, 173 – 183
- Entretiens sur l'antiquité classique, VI, Euripide: Sept exposés et discussions, Geneva 1960
- H. Erbse, Euripides' Alkestis, Philologus 116, 1972, 32 – 52
- G. Erdmann, Der Botenbericht bei Euripides. Struktur und dramaturgische Funktion, diss. Kiliae 1964
- A. Espinosa Alarcón, Aportaciones estilísticas a la Alceste, Actas del III Congr. Español de Estudios Clás. 2, Matriti 1968, 245 – 252
- Euripides, hrsg. von E.-R. Schwinge, Darmstadt 1968 (Wege der Forschung 89)
- Euripides. A Collection of Critical Essays, ed. by E. Segal, Novi Eboraci 1968
- J. Fischl, De nuntiis tragicis, diss. Vindobon. 10, 1910
- P. Friedländer, Die griechische Tragödie und das Tragische, Die Antike 1, 1925, 5 – 35. 295 – 318; 2, 1926, 79 – 112 (= Studien zur antiken Literatur und Kunst, Berolini 1969, 107 – 182)
- H. W. Friedrich, Euripides und Diphilos, Monachii ²1969
- , Vorbild und Neugestaltung. Sechs Kapitel zur Geschichte der Tragödie, Gotttingae 1967
- K. von Fritz, Euripides' Alkestis und ihre modernen Nachahmer und Kritiker, Antike und Abendland 5, 1956, 27 – 69 (= Antike und moderne Tragödie. Neun Abhandlungen, Berolini 1962, 256 – 321)
- A. Garzya, Studi su Euripide e Menandro, Neapoli 1961
- , Pensiero e tecnica drammatica in Euripide, Neapoli 1962
- , Technische Neuerung und moralisches Anliegen im Theaterwerk des Euripides, Das Altertum 13, 1967, 195 – 205 (francogallice: Studii clasice 12, 1970, 39 – 47)
- M. Gigante, Ad Eur., Alc. 205 – 208, Dioniso 14, 1951, 46 – 53
- R. Gilg-Ludwig, Die göttliche Widersacherin, Helikon 6, 1966, 425 – 441
- P. A. Gmür, Das Wiedererkennungsmotiv in den Dramen des Euripides, diss. Friburgi Helv. 1920
- L. Golden, Euripides' Alkestis: Structure and Theme, Class. Journ. 66, 1970/71, 116 – 125
- I. Gollwitzer, Die Prolog- und Expositionstechnik der griechischen Tragödie mit besonderer Berücksichtigung des Euripides, diss. Monachii 1937
- R. Goossens, Euripide et Athènes, Bruxellis 1962
- L. H. G. Greenwood, Aspects of Euripidean Tragedy, Cantabrigiae 1953
- N. P. Gross, Alceste and the Rhetoric of the Departure, Quarterly Journal of Speech 60, 1974, 296 – 305
- G. M. A. Grube, The Drama of Euripides, Londinii 1941 (1961)
- F. J. Guenther, Alceste in Ancient Drama and Early Opera, Class. Bull. 43, 1966, 9 – 13

COMMENTATIONES

- D. G. Harbsmeier, Die alten Menschen bei Euripides, diss. Gottingae 1968
- E. Harrison, Interlinear Hiatus in Greek Tragic Trimeters, *Class. Rev.* 55, 1941, 22–25; 57, 1943, 61–63
- , Attic η and $\eta\nu$, I was, *Class. Rev.* 56, 1942, 6–9
- E. Heitsch, Zur lyrischen Sprache des Euripides, diss. Gottingae 1955
- H. van Herwerden, *Animadversiones criticae et philologicae ad Euripidem*, *Mélanges Graux*, Parisiis 1884, 187–223
- , *Novae curae Euripideae*, *Mnemosyne* 31, 1903, 261–294
- N. C. Hourmouziades, *Production and Imagination in Euripides*, Athenis 1965
- E. Howald, Untersuchungen zur Technik der euripideischen Tragödien, Lipsiae 1914
- H. Hunger, Eine spieltechnische Beobachtung im Texte des Euripides. Herakliden 793 und der szenische Gebrauch von $\delta\delta\epsilon$, *Wien. Stud.* 65, 1950/51, 19–24
- M. Imhof, Bemerkungen zu den Prologen der sophokleischen und euripideischen Tragödien, Winterthur 1957
- G. Italie, De Euripide Aeschyli imitatore, *Mnemosyne* 4, 1950, 177–182
- W. Jens, Antikes und modernes Drama, Eranion, Festschrift f. H. Hommel, Tübingae 1961
- M. Kaimio, The Chorus of Greek Drama within the Light of the Person and Number Used, Helsinki 1970 (*Comm. Hum. Litt.* 46)
- J. C. Kamerbeek, Individualiteit bij Euripides, *Forum der Letteren* 4, 1963, 191–206
- R. Kannicht, Untersuchungen zur Form und Funktion des Amoibaion in der attischen Tragödie, diss. Heidelbergae (dact.) 1957
- K. Kiefer, Körperlicher Schmerz und Tod auf der attischen Bühne, diss. Heidelbergae 1909
- G. Kiefner, Die Versparung. Untersuchung zu einer Stilfigur der dichterischen Rhetorik am Beispiel der griechischen Tragödie, *Klass.-philol. Stud.* 25, Wiesbaden 1964
- W. Kranz, *Stasimon*, Berolini 1933
- H. Kuch, Die „Sklavin“ Alkestis, *Klio* 48, 1967, 93–95
- K. Kuiper, *Wijsbegeerte en Godsdiens in het drama van Euripides*, Haarlem 1888
- W. Kullmann, Zum Sinngehalt der euripideischen Alkestis, *Antike und Abendland* 13, 1967, 127–149
- R. Lattimore, *The Poetry of Greek Tragedy*, Baltimore 1958
- O. Lautensach, Die Aoriste bei den attischen Tragikern und Komikern, Gottingae 1911
- D. F. W. van Lennep, Euripides ποιητής σοφός, Amstelædami 1935
- , De Alkestis van Euripides, *Hermeneus* 38, 1967, 157–173
- A. Lesky, Der angeklagte Admet, Maske und Kothurn 10, 1964, 203–216 (= *Ges. Schr.*, Bernae 1966, 281–294)
- , Zur Problematik des Psychologischen in der Tragödie des Euripides, *Gymnasium* 67, 1960, 10–26 (= *Ges. Schr.* 247–263)
- , Die tragische Dichtung der Hellenen, Gottingae 1972
- W. Ludwig, *Sapheneia*, diss. Tübingae 1954
- F. Martinazzoli, Euripide, Romae 1946
- B. Meißner, Mythisches und Rationales in der Psychologie der euripideischen Tragödie, diss. Gottingae 1951
- C. Möller, Vom Chorlied bei Euripides, diss. Gottingae 1933
- A. Morin, Evolution du comique dans l'œuvre d'Euripide, *Cahiers des Etudes Anciennes* 3, 1974, 37–72
- G. Müffelmann, Interpretationen zur Motivation des Handelns im Drama des Euripides, diss. Hamburgi 1964
- G. Murray, Euripides and his Age, Oxonii 1955
- H. Musurillo, Alcestis: The Pageant of Life and Death, *Studi classici in onore di Quintino Cataudella*, 1, Catanae 1972, 275–288

COMMENTATIONES

- A. Nauck, Euripideische Studien, Sancti Petersburgi 1859
- H. Neitzel, Die dramatische Funktion der Chorlieder in den Tragödien des Euripides, diss. Hamburgi 1967
- Walter Nestle, Die Struktur des Eingangs in der attischen Tragödie, Stuttgartiae 1930 (Hildesheim 1967)
- Wilhelm Nestle, Euripides, der Dichter der griechischen Aufklärung, Stuttgartiae 1901
- H. North, Sophrosyne, Self-Knowledge and Self-Restraint in Greek Literature, Cornell University Press 1966
- G. Norwood, Essays on Euripidean Drama, Londinii 1954
- P. J. Nussbaumer, Die Figuren des Gleichklangs bei Euripides, diss. Friburgi Helv. 1936
- H. Oranje, Van de Kun's „Handelingsaspecten in het drama“ en de Andromache van Euripides, Lampas 8, 1975, 230–247
- G. Paduano, La formazione del mondo ideologico e poetico di Euripide. Alceste e Medea, Pisae 1968
- T. A. Pandiri, Alceste 1052 and the Yielding of Admetus, Class. Journ. 70, 1974, 50–52
- H. Parry, The Choral Odes of Euripides. Problems of Structure and Dramatic Relevance, diss. Berkeley 1963
- H. Patin, Etudes sur les tragiques grecs, Euripide, I–II, Parisiis 1894
- K. Pauer, Die Bildersprache des Euripides, diss. Breslaviae 1934
- G. Perrotta, I tragici greci, Bari 1931 (Messanae–Florentiae 1966)
- M. Platnauer, Prodelision in Greek Drama, Class. Quart. 10, 1960, 140–144
- A. Platt, Miscellanea, Class. Rev. 10, 1896, 381–382
- M. Pohlenz, Die griechische Tragödie, I–II, Gottingae 1954
- H. Popp, Amoihaion, Zur Geschichte einer Dialogform der griechischen Tragödie, Tubingae 1968
- E. E. Pot, De maritieme beeldspraak bij Euripides, Harderwijk 1943
- J. Pouilloux – G. Roux, Enigmes à Delphes, Parisiis 1963, cap. IV
- C. Prato, Ricerche sul trimetro euripideo: metro e verso, Quad. Urbinati di cult. class. 14, 1972, 73–113
- M. O. Pulquério, Características métricas das monódias de Eurípides, Coimbrae 1969
- L. Radermacher, Mythos und Sage bei den Griechen, Vindobonae 1942 (ad v. 603)
- B. Ramsden, Euripidean Assonance, Class. Rev. 18, 1968, 260–261
- K. Reinhardt, Die Sinneskrise bei Euripides, Die neue Rundschau 68, 1957, 615–646 (= Tradition und Geist, Gottingae 1960, 227–256)
- A. Rivier, Sur un motif de l'Alceste d'Euripide, Actas del III Congr. Español de Estudios Clás. 2, Matriti 1968, 286–295
- , En marge d'Alceste et de quelques interprétations récentes, Museum Helveticum 29, 1972, 124–140; 30, 1973, 130–143
- , Essai sur le tragique d'Euripide, Parisiis 1975
- E. Rohdich, Die euripideische Tragödie. Untersuchungen zu ihrer Tragik, Heidelbergae 1968
- J. de Romilly, L'évolution du pathétique d'Eschyle à Euripide, Parisiis 1961
- W. Schadewaldt, Monolog und Selbstgespräch, Berolini 1926
- Wieland Schmidt, Der deus ex machina bei Euripides, diss. Tubingae 1963
- J. Schmitt, Freiwilliger Opfertod bei Euripides, Gissae 1921
- O. Schroeder, Euripidis cantica, Lipsiae 1928
- E.-R. Schwinge, Die Verwendung der Stichomythie in den Dramen des Euripides, Heidelbergae 1968
- , Zwei sprachliche Bemerkungen zu Euripides' Alkestis, Glotta 48, 1970, 36–39
- N. Scivoletto, L'«Alkestis» di Euripide e l'Heracles Epitrapezios di Lisippo, Giornale italiano di filologia 15, 1962, 97–104
- R. Senoner, Der Redeagon im euripideischen Drama, diss. Vindobonae 1961

COMMENTATIONES

- C. M. J. Sicking, *Alceste, tragédie d'amour ou tragédie du devoir?*, *Dioniso* 41, 1967, 155 – 165
 —, *Euripides' Alkestis*, *Lampas* 2, 1970, 322 – 340
 J. Smereka, *Studia Euripidea*, Leopoli 1936
 W. D. Smith, *The Ironic Structure in Alcestis*, *Phoenix* 14, 1960, 127 – 145
 W. Steidle, *Studien zum antiken Drama*, Monachii 1968
 H. Steiger, *Euripides, seine Dichtung und seine Persönlichkeit*, Lipsiae 1912
 P. T. Stevens, *Colloquial Expressions in Euripides*, *Class. Quart.* 31, 1937, 182 – 191
 (germanice: *Euripides*, hrsg. von E.-R. Schwinge, 104 – 123)
 H. Strohm, *Euripides. Interpretationen zur dramatischen Form*, Monachii 1957
 D. F. Sutton, *The Satyric Elements in the Alcestis*, *Rivista di studi classici* 21, 1973, 384 – 391
 F. Tietze, *Die euripideischen Reden und ihre Bedeutung*, diss. Breslaviae 1933
 H. Usener, *Beiläufige Bemerkungen*, 3, *Rhein. Mus.* 55, 1900, 287 – 296
 M. Valgimigli, *L'Alceste di Euripide*, *Atti R. Ist. Veneto* 92, 1932/33, p. II, 111 – 127
 = *Poeti e filosofi di Grecia*, Bari 1940, 251 – 272
 P. Vellacott, *Ironic Drama: a Study of Euripides' Method and Meaning*, Londinii 1975
 A. W. Verrall, *Euripides the Rationalist*, Cantabrigiae 1895
 O. Vicenzi, *Alkestis und Admetos*, *Gymnasium* 67, 1960, 517 – 533
 E. C. Waardenburg, *De verwerking van het leed bij Euripides*, Amstelædami 1966
 T. B. L. Webster, *The Tragedies of Euripides*, Londinii 1967
 —, *The Greek Chorus*, Londinii 1970
 C. H. Whitman, *Euripides and the Full Circle of Myth*, Oxonii 1975
 J. R. Wilson (Ed.), *Twentieth Century Interpretations of Euripides' Alcestis. A Collection of Critical Essays*, Englewood Cliffs, N. J., 1968
 T. Zieliński, *Tragodumenon libri tres*, Cracoviae 1925
 W. Zürcher, *Die Darstellung des Menschen im Drama des Euripides*, Basileae 1947.

CONSPECTVS SIGLORVM ET NOTARVM

V	Vaticanus gr. 909, a. circiter 1260
B	Parisinus gr. 2713, saec. XI ^m
D	Laurentianus XXXI 15, saec. XIV ⁱ
O	Laurentianus XXXI 10, saec. XIII
L	Laurentianus XXXII 2, a. circiter 1315
P	Vaticanus Pal. gr. 287, a. circiter 1320–1325
Q	Londiniensis Harl. 5743, a. circiter 1500
Va	Vaticanus Pal. gr. 98, saec. XIV
Haun	Hauniensis 417, a. circiter 1475
II	P. Hibeh 1, 25
Ga	Athous Vatop. 36, saec. XII ^m
Gb	Vaticanus Barb. gr. 4, a. circiter 1300
Ge	Scor. X–I–13, saec. XIV ⁱ

l^c	= l(iber) ex correctione a scriba ipso prolata
l^{ac}	= l ante correctionem a scriba ipso prolata
l^{pc}	= l post correctionem a scriba ipso prolata
l^l	= l in linea
l^{sl}	= l supra lineam
l^m	= l in margine
l^{ras}	= l in rasura
l^{aras}	= l ante rasuram
l^{pras}	= l post rasuram
l^{prob}	= l ut videtur
l^t	= l in textu
l¹	= l manu alia ac scribae prima correctus
l²	= l manu alia ac scribae secunda correctus

Breviata quaedam

a. c.	= ante correctionem	diss.	= disseruit
add.	= addidit	dist.	= distinxit
commut.	= commutavit	dub.	= dubitanter
con.	= coniecit	edd.	= editores
confer.	= conferendum	ev.	= evanuit, evanuerunt
coniec.	= coniecerat	exhib.	= exhibe(n)t
conl.	= conlato, conlatis	fort.	= fortasse
corrig.	= corrigendum	γρ.	= γράφεται
damn.	= damnavit	inc.	= incertum
def.	= defendit	i. m.	= in margine
del.	= delevit	inser.	= inseruit
delev.	= delevit	interp.	= interpunxit
des.	= desunt	interpr.	= interpretatus est
disp.	= disposui	inv. ord.	= inverso ordine

SIGLA

lac.	= lacuna(m)	rel.	= relicto
mal.	= mali(n)t	restit.	= restituit
oblit.	= oblitteravit	scrib.	= scribendum
om.	= omisit, omiserunt	secl.	= seclusit
p. c.	= post correctionem	stat.	= statuit
pos.	= posuit	susp.	= suspicatur
praef.	= praefigit	traie.	= traiecit
ref.	= refinxit	trib.	= tribuit

<α> = α addatur
 [α] = α deleatur
 †† = tradita non intellego
 * = littera erasa

Nomina virorum doctorum, in apparatu critico decurtata

Abr(esch), Ald(ina), Als(ina), Barn(es), Blay(des), Blom(field), Broad(head),
 Buech(eler), Bur(ges), Burs(ian), Can(ter), Cob(et), Denn(iston), Dig(gle), Dind(orff),
 Dobr(ee), Dup(ort), Ear(le), Elms(ley), Eng(land), Erf(urdt), Gais(ford), Gall(avotti),
 Gar(zya), Hart(ung), Hay(ley), Heil(and), Heim(soeth), Herm(ann), Herv(agiana),
 Herw(erden), Hoef(er), Kakr(idis), Kirch(hoff), Kvič(ala), Lach(mann), Lasc(aris),
 Lent(ing), Mark(land), Matth(iae), Mér(idier), Murr(ay), Mus(grave), Nin(del),
 Pal(ey), Piers(on), Pors(on), Port(us), Purg(old), Rad(ermacher), Reis(ke), Ribb(eck),
 Scal(iger), Schaef(er), Schum(acher), Seidl(er), Steph(anus), Tour(nier), Tui(lier),
 Us(ener), Uss(ing), Valck(enaer), Vit(elli), Wag(ner), Wak(efield), Weck(lein),
 Weid(ner), Wil(amowitz), With(field), Wuest(emann)

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ

I

Ἀπόλλων ἤτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἄδμητος τελευτᾷ μέλλων παράσχη τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἴσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκηστις, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου, ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρὰ τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκηστιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναῖκα, τὸν δὲ Ἄδμητον ἡξίου λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον⁵ ἔλεγε. μὴ βουλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἥν ἐπένθει.

II

Ἀλκηστις, ἡ Πελίου θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἰδίου ἀνδρός τε¹⁰ λευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναῖκα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Τὸ δράμα ἐποιήθη ἰς'. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλανκίνου ἄρχοντος †τὸ λ†. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὐριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίῳ τῷ διὰ Ψωφίδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι. < . . > τὸ δὲ δράμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν¹⁵

1-13 (-μυθοποιία) sch. Plat. symp. 179b = 57, 10-24 Chase Greene || 1-12 (-γυναῖκα) ps.-Eudoc. viol. 21 = 35, 8 - 37, 18 Flach (3 ἐπέδωκεν] ἀπ-)

Argumentum exhib. BVP (et L¹)

ὑπόθεσις ἀλκήστιδος δικαιοῦ L¹ def. Gall. || 1 ὁ om. P || 2 τὸν] τινὰ τὸν P | ἑαυτοῦ BV | ἐκόντα om. P | χρόνῳ BP || 3 δὴ om. P | τοῦ Ἀδμήτου om. P | μηδετέρου P || 4 θελήσαντος (et sch. Plat. ps.-Eudoc.)] ἐθέλ- P || 5 τῆς συμφορᾶς ταύτης P || 5s. Ἡρακλῆς παραγενόμενος om. V, qui post Ἀλκηστιν add. ἐντυχὼν ὁ Ἡρακλῆς || 7 τὸν¹ om. V | ἀποστῆσαι B || 8 αὐτὴν om. P | γὰρ om. P || 9 ἐ., ἀποκαλύψας ἔδειξεν P | ἐπένθη B¹ Eudociae P ἐπέλθη B sch. Plat.

II exhib. V, totum om. L Ἀλκηστις (10) - γυναῖκα (12) et ἡ μὲν σκηνή (p. 2, 1) - Ἀπόλλων (p. 2, 4) exhib. B Ἀλκηστις (10) - ἀνδρός κτλ. (vid. infra) nec plura P. de Aristophanis Byzantii argumento agi opinatur Wuest. || 10 ἡ om. P | ὑπομείνασα . . . τελευτῆσαι] ὑπομείνασα . . . θάνατον ἐσώθη ἐπιξενωθεῖσα τῷ Ἀδμήτῳ P || 11 Ἡρακλέους δὲ B || 14 crucifixit Murr. ὁλ<υμπιάδος πε' ἔτει β'> Dind. || 14-15 πρῶτος . . . δεύτερος Dind.: πρῶτον . . . δεύτερον V || 15-16 Ἀλκμαίῳ τῷ διὰ Ψωφίδος Dind.: ἀλκμαίῳ τῷ διαψωφίλῳ V

ARGVMENTVM

καταστροφὴν. ἡ σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς, μιᾷ πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἐκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἱ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς Ἀλκήστιδος συμφοραῖς. προλογίζει ὁ Ἀπόλλων. †εἰσιδ' ἔχορηγοί†.

- 5 Τὸ δὲ δρᾶμά ἐστι σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει παρὰ τὸ τραγικόν. ἐκβάλλεται ὡς ἀνοικείας τῇ τραγικῇ ποιήσεως ὃ τε Ὑρέστης καὶ ἡ Ἀλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, <ᾠ> ἐστι μᾶλλον κωμωδίας ἐχόμενα.

1 καταστροφὴν V¹ κατασκευὴν V | ἡ μὲν σκηνὴ B || 2 ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν B || 3 τῆς . . . συμφορᾶς V || 4 Ἀπόλλων] ἥλιος V | Τεισίας ἐχορήγει interpr. Bergk Wil. || 6 τὸ τραγικόν Leo: τοῖς τραγικοῖς V | ἀνοικεία Va | τῇ τραγικῇ Gar.: τῆς τραγικῆς V || 8 inser. Herm.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ΘΑΝΑΤΟΣ

ΧΟΡΟΣ

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΑΔΜΗΤΟΣ

ΠΑΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ

ΗΡΑΚΛΗΣ

ΦΕΡΗΣ

ΘΕΡΑΠΩΝ

Dramatis personas exhib. BVP (et L¹)

θεράπαινα Ἀλκήστιδος L¹: θεράπων BV τροφός. θεράπων P | παῖς Ἀλκήστιδος Murr.: εὐμηλος BV παῖς ἀλκήστιδος εὐμηλος P | Θάνατος] χάρων P | alii alio ord. personas disponunt codd. | verba ἐξιὼν ἐκ τοῦ οἴκου — ῥητορικῶς (cf. testim. ad v. 1) add. V et τοῦ² om. P

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
 θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὦν.
 Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἷτιος
 Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλὼν φλόγα·
 οὐδ' ἄρ' ἡ χολωθεὶς τέκτονας Δίου πυρὸς
 κτείνω Κύκλωπας· καὶ με θητεύειν πατὴρ
 θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἠνάγκασεν.
 ἐλθὼν δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβουν ξένῳ,
 καὶ τόνδ' ἔσφζον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
 ὁσίον γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὦν ἐτύγχανον
 παιδὸς Φέρητος, δν θανεῖν ἐρρυσάμην,
 Μοίρας δολώσας· ἤνεσαν δέ μοι θεαὶ
 Ἀδμητον ἄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν,
 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
 πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθὼν φίλους,
 πατέρα γεραῖαν θ' ἢ σφ' ἔτικτε μητέρα,
 οὐχ ἠῶρε πλὴν γυναικὸς ἣτις ἤθελε
 θανεῖν πρὸ κείνου μηδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος·

5

10

15

1 cf. sch. = 217, 2s. Schw. ἐξιὼν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ Ἀδμήτου προλογίζει ὁ Ἀπόλλων ἡρωικῶς || 1-2 Athenag. suppl. 21, 5 = 48, 3s. Schoed. (Ἀδμήτεια). cf. Panyas. Heracl. fr. 16, 2s. Kinkel ex Clem. Al. protr. 2, 35, 3 τλῇ δ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων ἀνδρὶ παρὰ θνητῷ θητεύειν εἰς ἐνιαυτόν || 2 Phot. lex. s. θῆσαν = 281, 4 Nab. μισθωτικὴν ἢ εὐτελῆ· (θῆσαν τράπεζαν)· δουλικὴν τροφήν (cf. Hesych. θ 548 = II 322 L.) || 3-4 Clem. Al. protr. 2, 30, 2 (κατ' ἀκτὰς P) | Cyrill. c. Iulian. 4 = II 201b Span. || 8-9 (-οἶκον) Athenag. suppl. 21, 5 = 48, 6s. Schoed. || 8 cf. Eratosth. cat. 29 (Οἰστοῦ) = Myth. gr. III 35, 11-14 Oliv. | Tib. II 3, 11 pavit et Admeti tauros formosus Apollo

Codd.: 1-1028 BVLP 1029-1158 BVLPQ 1159-1163 HVBVLPQ

Inscr. εὐριπίδου ἄλκηστις om. BVL || 2 ὦν] ἐὼν Ge || 8 δὲ γαῖαν] δ' ἐς αἶαν Athenag. || 10 ἐτύγχανε Ald. || 11 ἐρρυσάμην BV || 12 δηλώσας V | θεαὶ δέ μοι B || 15 ἔλεξας V || 16 πατέρα <τε> γεραῖαν θ' Monk <καὶ> πατέρα γεραῖαν θ' con. Nauck || 17s. ἣτις - κείνου om. B || 17 ἣτις] ὅστις Reis. οὐτις Κνίβ. || 18 μηδ' ἔτ' Va (coniec. Barn., qui tum 'vel μηδὲ τ'): μηκέτ' BVLP

20 ἡ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
 ψυχορραγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίου.
 ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχῃ,
 λείπω μελάθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
 25 ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
 ἱερῇ θανόντων, ὅς νιν εἰς Αἴδου δόμους
 μέλλει κατάξειν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο,
 φρουρῶν τόδ' ἡμαρ ὃ θανεῖν αὐτὴν χρεών.

ΘΑΝΑΤΟΣ

ᾄ ᾄ·
 τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῇδε πολεῖς,
 30 Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων
 ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων;
 οὐκ ἤρκεσέ σοι μόρον Ἀδμήτου
 διακωλῦσαι, Μοίρας δολίῳ
 σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὖ
 35 χέρᾳ τοξήρῃ φρουρεῖς ὀπλίσας,
 ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσας
 αὐτὴ προθανεῖν Πελίου παῖς.

ΑΠ. θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
 ΘΑ. τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
 40 ΑΠ. σύνηθες αἰεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.
 ΘΑ. καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐνδίκως προσωφελεῖν;
 ΑΠ. φίλου γὰρ ἀνδρὸς συμφοραῖς βαρύνομαι.
 ΘΑ. καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρου νεκροῦ;
 ΑΠ. ἀλλ' οὐδ' ἐκεῖνον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
 45 ΘΑ. πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι κοῦ κάτω χθονός;
 ΑΠ. δάμαρτ' ἀμείψας, ἦν σὺ νῦν ἦκεις μέτα.

22–23 sch. Eur. Hipp. 1437 = II 135, 15–17 Schw.

19s. ἦν . . . ψυχορραγοῦσαν Us. || 22 κιχῇ VP || 23 τῶνδε φιλτάτην sch. Hipp.:
 τῶνδε φιλτάτων BV τῇνδε φιλτάτην LP τῇνδε φιλτάτων Ear. || 25 νιν] νυν P ||
 28 ΘΑΝΑΤΟΣ] ΧΑΡΩΝ P hic et al., vv. 39. 72 exceptis, ubi ΘΑΝΑΤΟΣ. cf. per-
 sonarum indicem | ᾄ quater L¹ || 29 τί σὺ¹] τί σοι V || 31 om. P || 34 σφήλαντα
 Monk || 36 ἐκλύσουσ' Vit. || 37 αὐτὴν VLP (-ῇ coniec. Scal.) | προ*θανεῖν L ||
 38 τοι (et GbGe)] τε LP || 40 αἰεὶ BVP || 41 ἐκδίκως LP || 43 νεκροῦ δευτέρου B ||
 44 βίας L^{ac} (-ν L¹) βίᾳ P || 45 κατὰ P

- ΘΑ. καπάξομαί γε νερτέρων ὑπὸ χθόνα.
 ΑΠ. λαβὼν ἴθ'· οὐ γὰρ οἶδ' ἂν εἰ πείσαιμί σε.
 ΘΑ. κτείνειν γ' ὃν ἂν χρῇ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.
 ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν. 50
 ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.
 ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκηστις ἐς γῆρας μόλοι;
 ΘΑ. οὐκ ἔστι· τιμαῖς καὶ τέρπεσθαι δόκει.
 ΑΠ. οὗτοι πλέον γ' ἂν ἢ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑ. νέων φθινόντων μεῖζον ἄρνυμαι γέρας. 55
 ΑΠ. καὶν γραῦς ὄληται, πλουσίως ταφήσεται.
 ΘΑ. πρὸς τῶν ἐχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
 ΑΠ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἢ καὶ σοφὸς λέληθας ὢν;
 ΘΑ. ὠνοῖντ' ἂν οἷς πάρεστι γηραιοὺς θανεῖν.
 ΑΠ. οὐκ οὖν δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν;
 ΘΑ. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
 ΑΠ. ἐχθροὺς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγνομένους.
 ΘΑ. οὐκ ἂν δύναιο πάντ' ἔχειν ἃ μὴ σε δεῖ.
 ΑΠ. ἢ μὴν σὺ παύσῃ καίπερ ὦμός ὢν ἄγαν·
 τοῖος Φέρητος εἴσι πρὸς δόμους ἀνῆρ,
 Εὐρυσθέως πέμπαντος ἱππειον μετὰ
 ὄχημα Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 δς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἀδμήτου δόμοις
 βία γυναῖκα τήνδε σ' ἐξαιρήσεται.
 κοῦθ' ἢ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις 70
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήσῃ τ' ἐμοί.
 ΘΑ. πόλλ' ἂν σὺ λέξας οὐδὲν ἂν πλέον λάβοις·
 ἢ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Αἴδου δόμους.
 στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ὥς κατάρξωμαι ξίφει·
 ἱερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν 75
 ὅτου τόδ' ἐγχος κρατὸς ἀγνίσῃ τρίχα.

73—76 Macrob. Sat. V 19, 4 (75 τῷ . . . θεῷ || 76 ὅτω τόδ')

47 νερτέρων P || 48 πείσοιμι V || 49 γ' om. BLP | χρῇ Schaef.: χρῇ codd. || 50 ἐμβαλεῖν (et sch.) || ἀμβαλεῖν Burs. fortasse recte || 51 δῆ] γε LP || 55 γέρας (et sch.) || κλέος LP || 57 τιθείς P || 58 λέληθας] ἐλήλυθας P πέφυκας B λέληθά σ' Pal. || 59 ὠνοῖντ' (ὠνοῖντ' et sch.^v) BP ὄνοιντ' V (et al. sch.^v) ὄναιντ' L¹ | οἷς (et sch.) || οὗς BV | γηραιοὶ Herm. γηραιοῖς Heil. || 60 δοκῶ B | τήνδ' ἐμοί Bur. || 66—67 suspectos habet Hay. || 68 δς] οὗ L^{1ras} || 72 πόλλ' ἂν σὺ] πολλά σοι P || 74 κατάρξομαι (-ωμ- et Macrob. sch.) BVL || 76 ἀγνίσει LP

ΧΟΡΟΣ

τί ποθ' ἥσυχία πρόσθεν μελάθρων;
 τί σεσίγηται δόμος Ἀδμήτου;
 ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδείς,
 80 ὅστις ἂν εἴποι πότερον φθιμένην
 χρεὶ βασιλείαν πενθεῖν, ἢ ζῶσ'
 ἔτι φῶς λεύσσει Πελλίου παῖς
 Ἀλκηστις, ἐμοὶ πᾶσί τ' ἀρίστη
 δόξασα γυνή
 85 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι.

[σπε. α κλύει τις ἢ στεναγμὸν ἢ
 χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας
 ἢ γόον ὡς πεπραγμένων;
 οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
 90 στατίζεται ἀμφὶ πύλας.
 εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
 ὦ Παιάν, φανείης.

HMIXORION A'

οὗ τᾶν φθιμένης γ' ἐσιώπων.
 B' οὐ γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἴκων.
 [νέκυς ἤδη.]
 95 A' πόθεν; οὐκ ἀνχῶ. B' τί σε θαρσύνει;

77–135 alios aliter inter chorum et hemichorium vel inter coryphaeum et hemichoriorum duces dividunt libri (vid. infra) et scholia (cf. ad 77 = 220, 26s. Schw. ἐκ γερόντων Φεραίων ὁ χορός. διαιρεῖται δὲ εἰς δύο ἡμιχόρια), viri docti (sic., ex. gr., Arn.: 77–85 choryphaeo, 86–88. 89–92. 93. 94. 95. 96s. 98–100. 101–104. 105. 106. 107. 108. 109–111 hemichoriorum ducibus, 112ss. hemichoriis, 132ss. coryphaeo; 77ss. contra duodecim chorentis Boeckh, quindecim Herm. singulatim tribuunt; paragraphos tantum versibus 77. 78. 79. 86. 89. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 101. 105. 106. 107. 108. 109. 112. 122. 132 praef. Murr. Earlio auctore) || 77 ΧΟΡΟΣ] HMIXORION BV | πρόσθεν Blom.: πρόσθε codd. || 79 notam ἡμιχ. praef. codd. del. Kirch. | inter φίλων et πέλας ins. τις L¹ τοι Dobr. πον Heil., ἔστ' inter πέλας et οὐδείς Monk || 80 ἐνέποι P ἐνέποι L¹ || 81 χρεὶ βασιλείαν πενθεῖν Blom.: βασιλείαν πενθεῖν χρεὶ (χ. π. L²) codd. βασιλείαν πενθεῖν χρεὶ <μ> Kirch. || 82 φῶς . . . Πελλίου Ald.: φῶς τότε . . . Πελλίου codd. φῶς . . . Πελλίου τότε Bothe || 85 αὐτῆς Schaef.: αὐτῆς codd. || 86 ἡμιχ. notam praef. codd. del. Kirch. || 87 χειρῶν Nauck: χειρῶν BVP χειρὸς L || 88 γόων BVP sch.^V (-ον et sch.^B) || 89 ἡμιχ. notam praef. codd. del. Kirch. || 90 στατίζεται Herm.: στατίζετ' codd. || ante 91 ἡμιχ. BVL om. P || 92 ὦ Matth.: ἰὼ codd. || 93 οὗ τᾶν Matth.: οὗτ' ἂν codd. | φθιμένης Monk: φθιμένας codd. || 94–95 pluries temptatos interpr. Dale (quae tum paragraphum ante τί praef.) | ἤδη νέκυς P ἤδη L² del. Elms. Monk

A' πῶς ἂν ἔρημον τάφον Ἀδμητος
κεδνῆς ἂν ἔπραξε γυναικός;

XO. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὄρῳ [dnt. α
πηγαῖον ὥς νομίζεται
χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις. 100
χαίτα τ' οὔτις ἐπὶ προθύροις το-
μαῖος, ἃ δὴ νεκύων πέν-
θει πίτνει· οὐ νεολαία
δουπεῖ χεῖρ γυναικῶν.

HM. B' καὶ μὴν τόδε κύριον ἡμαρ . . . 105

A' τί τόδ' αὐδᾶς;

B' ὃ χρεῖ σφε μολεῖν κατὰ γαίας.

A' ἔθιγες ψυχῆς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.

B' χρεῖ τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
πενθεῖν ὅστις 110
χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

XO. ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν [στρ. β
ἔσθ' ὅποι τις αἶας
στείλας, ἧ Λυκίας
εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνύδρους 115
Ἀμμωνιάδας,
δυστάνον παραλύσαι
ψυχάν· μῆρος γὰρ ἀπότομος
πλάθει· θεῶν δ' ἔτ' ἐσχάραν
οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα 120
μηλοθύταν πορευθῶ.

99 Hesych. π 2149 = III 330 Schm. πηγαῖον ὕδωρ· περικαθαίρον, τὸ τῆς οἰκίας
τῶν ἀποπεμπομένων, ὅτε ἐξεκόμεζον

post 96 monometrum anapaesticum (= 110) desiderat Hart., sed cf. Rhcs. 538 –
541. 557 – 561 || 98 πάροιθε δ'] πάροιθεν P || 100 φθιμένων BV | πύλαις] ταφαῖς
con. Maas ap. Dale || 101 χαίτη P || 102 πένθεσι LP || 103 ἡμιχ. ante οὐ(δέ) BV | οὐ
νεολαία Ald.: οὐδὲ νεολαία codd. (-αῖα BL) sch. οὐδὲ νεαλῆς Dind. || 106. 107 inv.
ord. LP || 106 ἡμιχ.] χορ. L || 107 ἡμιχ. om. BLP | χρεῖ] χρεῖν P || 108 ἡμιχ.] χορ. L |
ψυχῆς Monk: ψυχᾶς codd. || 109 ἡμιχ.] χορ. LP om. V || 111 ἀπ' ἀρχῆς χρηστὸς P ||
112 χορ. om. LP || 114 Λυκίαν Monk || 115 – 116 εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας
Nauck: εἴτ' ἐπὶ τὰς ἀνύδρους Ἀμμωνιάδας ἔδρας codd. || 117 παραλύσαι BLP παρα-
λύσει Wak. || 118 ψυχᾶς B sch. ψυχῆς V | μέρος P | ἀπότομος Blom.: ἀπο**μος L
ἀπότμος V ἀποτμος BP || 119 ἔτ' Burs. Ribb.: ἐπ' codd. cf. ad 130 (ἐπὶ [πὶ L] 120
in ἔτι mutat Weil) | ἐσχάραν Reis.: ἐσχάrais codd.

[ἀντ. β

μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν
 ὄμμασιν δεδορκῶς
 Φοίβου παῖς, προλιποῦς'
 ἦλθεν ἔδρας σκοτίους

125

Αἶδα τε πύλας·

δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
 πρὶν αὐτὸν εἶλε διόβολον
 πλῆκτρον πυρὸς κεραυνίου.

130

νῦν δὲ τίν' ἔτι βίου

ἐλπίδα προσδέχωμαι;

πάντα γὰρ ἤδη τετέλεσται [βασιλεῦσι],

πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς

αἱμόρραντοι θυσίαι πλήρεις·

135

οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν.

ἀλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται

δακρυρροοῦσα. τίνα τύχην ἀκούσομαι;

πενθεῖν μὲν, εἴ τι δεσπότησι τυγχάνει,

συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἐστὶν ἔμψυχος γυνή

140

εἴτ' οὖν ὄλωλεν εἰδέναι βουλοίμεθ' ἄν.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ

καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.

ΧΟ. καὶ πῶς ἂν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;

ΘΕ. ἤδη προνωπῆς ἔστι καὶ ψυχορραγεῖ.

ΧΟ. ὦ τλήμον, οἷας οἶος ὦν ἀμαρτάνεις.

145 ΘΕ. οὐπω τόδ' οἶδε δεσπότης, πρὶν ἂν πάθῃ.

ΧΟ. ἐλπίς μὲν οὐκέτ' ἐστὶ σῶζεσθαι βίον;

ΘΕ. πεπρωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.

ΧΟ. οὐκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;

ΘΕ. κόσμος γ' ἔτοιμος, ὧ σφε συνθάψει πόσις.

134 Choerob. cod. Bar. 50 = An. Gr. III 1308, 17s. Bekk. αἱματόρραντοι θυσίαι ||

143 Hesych. ψ 295 = IV 315 Schm. ψυχορραγεῖ· ἀποθνήσκει

123 ὄμμασιν Barn.: ὄμμασι codd. || 124 προλιπὼν B || 125 ἦλθ' L ἦλθ' ἄν Monk | σκοτίας V || 127 ἂν ἔστη L fere || 128 διόβολον B || 129 πλᾶκτρον P (cf. Wil. ad Her. 351) || 130 ἐπὶ B om. LP || 131 προσδέχωμαι Mus. (an et L^{aras}?): προσδέχομαι BV, L (an post rasuram?), P || 132-135 del. Wheeler Wil. fort. recte || 132 βασιλεῦσι(ν) codd. del. Haupt || 135 οὐδ' ἀλλ' οὐδ' BV || 136-140 choro nec coryphaeo trib. V sch.^B || 136 ἥδ' εἰ B fere | ὀπαδός L || 140 βουλοίμεθ' ἄν] βουλοίμεθα VP || 141 om. V | θανοῦσαν ἔστι σοι] θανεῖν ἔξεστί σοι B || 142 αὐτός Kirch.: αὐτός codd. | βλέπει V || 144-149 hoc ord. Nin.: 148s. 146s. 144s. fort. recte || 145 πάθοι BVL || 146 σῶσασθαι LP || 148 αὐτοῖς LP sch.^B (alterum αὐτῇ utpote v. l.) | πράσσετε B || 149 συνάψει P

- ΧΟ. ἴστω νυν εὐκλεῆς γε κατθανουμένη 150
γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ, μακρῶ.
- ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρη γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις 155
πόσιν προτιμῶσ' ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις·
ἃ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θαυμάσῃ κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἦσθευθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἦκουσαν, ὕδασι ποταμίῳις λευκὸν χροῶ
ἐλούσατ', ἐκ δ' ἐλοῦσα κεδρίων δόμων 160
ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἡσκήσατο,
καὶ στᾶσα πρόσθεν Ἑστίας κατηύξατο·
Δέσποινα, ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
πανύστατόν σε προσπίτνουσ' αἰτήσομαι,
τέκν' ὀρφανεῦσαι τὰμά· καὶ τῷ μὲν φίλην 165
σύζευσον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.
μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἢ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
θανεῖν ἄωρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαίμονας
ἐν γῇ πατρῷα τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
πάντας δὲ βωμούς, οἳ κατ' Ἀδμήτου δόμους, 170
προσηλθε καῖεστεψε καὶ προσηύξατο,
πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
ἄκλαντος ἀστένακτος, οὐδὲ τοῦπιόν
κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῇ φύσιν.
κᾶπειτα θάλαμον ἐσπεσοῦσα καὶ λέχος, 175
ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τάδε·
ᾧ λέκτρον, ἐνθα παρθένει' ἔλυσ' ἐγὼ
κορεύματ' ἐκ τοῦδ' ἀνδρός, οὗ θνήσκω πάρα,
χαῖρ'· οὐ γὰρ ἐχθαίρω σ'· ἀπόλεσας δ' ἐμὲ
μόνην· προδοῦναι γάρ σ' ὀκνοῦσα καὶ πόσιν 180
θνήσκω. σὲ δ' ἄλλη τις γυνή κεκτήσεται,

179–182 cf. Ar. eq. 1250–1252 et inseq. adn. || 181 (σὲ δ') –182 sch. Ar. eq. 1251a = I² 256, 14–17 Merv.-J. παρῶδῃσε δὲ ἐξ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου | Suda s.

150 νυν BLP || 151, 152 (ss.) choro tribuit L paragraphis utrique praefixis, θερ(απαίνῃ) 151 τροφ(ῶ) 152 (ss.) P, θερ(απαίνῃ) ambos B || 151 μακρῶν V || 153 valde temptatum (λέγεσθαι loco γενέσθαι Als. Broad.) interpr. Gar.¹ (*quid tum fieri debeat haecce praestantissima mulier?*) || 157 θαυμάσεις L || 163 γὰρ] μὲν B || 167 ἀπόλλυται LP || 172 μυρσινῶν LP (-ίνης et sch.) || 173 ἄκλαντος BVP Ge || 176 δάκρυσε Heath: δάκρυσε codd. || 178 πάρα Gar.: πέρι codd. πάρος Wil. || 179 δ' ἐμὲ Murr.: δέ με BVLGa δέ P || 179–180 δέ με·μόνον προδοῦναι Heim. Reis. (qui μόνη)

σώφρων μὲν οὐκ ἂν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἴσως.

κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον

ὀφθαλμοτέγκτω δεύεται πλημμυρίδι.

185 ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον,

στείχει προνωπῆς ἐκπεσοῦσα δεμνίων,

καὶ πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη

κᾶρριπεν αὐτὴν αὖθις ἐς κοίτην πάλιν.

παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρητημένοι

190 ἔκλαιον· ἡ δὲ λαμβάνουσ' ἐν ἀγκάλαις

ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ὥς θανουμένη.

πάντες δ' ἔκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας

δέσποιναν οἰκτίροντες. ἡ δὲ δεξιὰν

προύτειν' ἐκάστω, κοῦτις ἦν οὕτω κακὸς

195 ὃν οὐ προσεῖπε καὶ προσερχήθη πάλιν.

τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.

καὶ κατθανὼν τᾶν ὤλετ', ἐκφυγὼν δ' ἔχει

τοσοῦτον ἄλγος, οὗ ποτ' — οὐ λελήσεται.

ΧΟ. ἡ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς,

200 ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναί σφε χρή;

ΘΕ. κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,

καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τὰμήχανα

ζητῶν· φθίνει γὰρ καὶ μαραίνεται νόσῳ.

παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος,

205 ὅμως δέ, καίπερ σμικρὸν, ἐμπνέουσ' ἔτι

βλέψαι πρὸς ἀνγὰς βούλεται τὰς ἡλίου

ὥς οὐποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον

ἄκτινα κύκλον θ' ἡλίου προσόψεται.

ἀλλ' εἶμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·

210 οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,

ὥστ' ἐν κακοῖσιν εὐμενεῖς παρεστάναι·

σὺ δ' εἰ παλαιὸς δεσπότης ἐμοῖς φίλος.

κλέπτῃς = III 129, 28s. Ad. παρῳδῆται παρὰ Ἀλκήστιδος Εὐριπίδου (οὐκ ἂν] οὐχί).
cf. 27s. (οὐχί) || 182 cf. Procop. Gaz. ep. 79 = 43, 7s. Gar.-Loen. εὐνους μὲν οὐκ ἂν
μᾶλλον, κρεῖττον δὲ ἴσως

185 Man. Caranten. ep. 1, 41 Crisc. (Boll. Grottaf. 31, 1977, 111)

182 οὐκ ἂν (et Ar. sch.)] οὐχί Suda οὗ τι Blay. || 183 κύνει LP | δέ] τε Lent. || 184
ὀφθαλμοτέγκτω BVL (-έγκ- et Gb) | δεύετο fere LP || 188 αὐτὴν BVP || 190 ἐς ἀγκά-
λας BV || 194 πρότειν' V (πρού- et Va Haun) || 197 τᾶν ὤλετ' Matth.: τ' ἂν ὤλετ' BVL
ὤλετ' ἂν P γ' ἂν ὤ. Herv.² | δ'] τ' P || 198 οὗ ποτ' οὐ] οὐποτε P οὐποτ' οὐ BL || 199
τοῖσιδ' BV τοῖσιν LP || 200 εἰ] ἡ B ἡς V | σφε] γε V || 204—206 interpr. Hay., post 204
lac. Elms. || 207—208 del. Valck. (cf. Hec. 411s.). suspectus praes. 208, quem solus
del. Lach. || 208 θ' om. B || 210 τι (et GaGb)] τοι Ge || 211 παριστάναι P

XO.

ἰὼ Ζεῦ, τίς ἄν πῶς πᾶ πόρος κακῶν [σπε.
 γένοιτο καὶ λύσις τύχας
 ἃ πάρεστι κοιράνοις;
 ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα, 215
 καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
 ἀμφιβαλώμεθ' ἥδη;
 δῆλα μέν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
 θεοῖσιν εὐχόμεσθα· θεῶν
 γὰρ δύναμις μεγίστα.
 ὦναξ Παιάν, 220
 ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτω κακῶν.
 πόριζε δὴ πόριζε· καὶ πάρος γάρ·
 καὶ νῦν ἐφευρὼν λυτή-
 ριος ἐκ θανάτου γενοῦ
 φόνιόν τ' ἀπόπαυσον Αἶδαν. 225
 παπαῖ ὦ· παπαῖ φεῦ· ἰὼ ἰώ.
 ὦ παῖ Φέρητος, οἷ' ἔπρα-
 ξας δάμαρτος σᾶς στερεῖς.
 ἔ· ἔ· ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
 καὶ πλέον ἢ βρόχῳ δέρην
 οὐρανίῳ πελάσσαι. 230
 τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
 γυναιῖκα κατθανοῦσαν ἐν
 <τ>ἄματι τῷδ' ἐπόψῃ.
 ἰδὸν ἰδού,
 ἦδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
 βόασον ὦ, στέναξον, ὦ Φεραία

213–243 χορ.] 213–217. 226–243 χορ. 218–225 θερ. L. alii aliter dividunt edd.;
 inter hemichorios poteris 213–237 Matth. auctore distribuere (213s. 215–217. 218s.
 = 226s. 227–230. 231s.), 220–225 = 233–237 exceptis, quos choro cum Kirch.
 servaveris. coryphaei sunt 238–243 || 213 τίς ἄν . . . ἢ πῶς ἢ ποῦ sch. | πῶς
 om. B | πᾶ] ** L παῖ* P || 215 τέμω Herm.: τεμῶ codd. || 218 γ' δ' V || 219 εὐ-
 χόμεθα L εὐχόμεθα P ἐχόμεθα V | δύναμις] ἃ δύναμις BLP | μέγιστᾶ B μεγί-
 στη LP || 221 μηχανήν τιν' B μηχανήν ἦντιν V | Ἀδμήτου B || 223 καὶ νῦν ἐφευρὼν
 Wil.: τοῦδ' ἐφευρὼν καὶ νῦν codd. sch. παρήσθα, καὶ νῦν Dind. || 225 τ' δ' BV |
 Αἶδαν Heath: αἰδαν codd. || 226 παπαῖ ὦ· παπαῖ φεῦ· ἰὼ ἰώ dub. Dale: παπαῖ ὦ BV
 παῖ παῖ φεῦ φεῦ ἰὼ ἰώ LP alii aliter edd., lacunam post παπαῖ Dind. || 227 σᾶς]
 σῆς VP τῆς σῆς L | στερεῖς Monk: στερηθεῖς codd. || 228 ἔ· ἔ· Dale: αἰ αἰ LGb αἰ αἰ P
 αἰ αἰ αἰ αἰ BV ἄρ' Herm. || 229 καὶ om. B (exhib. et Gb) | πλεῖον LP || 230 οὐρα-
 νίῳ (et sch.) ἀγρονίῳ Weck. | πελάσσαι Erf.: πελάσαι codd. || 231 φιλτάτην LP ||
 232 inser. Maas ap. Dale | ἐν <γ'> Mus. | ἄματι B² ἄ· B^{ac} ἡματι VL^cP | τῷδ'
 ἐπόψῃ (-ει) τῷδε γ' ὅφει LP || 233 ἰδὸν ἰδού om. LP || 234 στέναξον ὦ, βόασον LP

235 χθών, τὰν ἀρίσταν γυναι-
κα μαραινομένην νόσῳ
κατὰ γὰς χθόνιον παρ' Αἶδαν.

ΧΟ. οὐποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
πλέον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
240 τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας
λεύσσω βασιλέως, ὅστις ἀρίστης
ἀπλακῶν ἀλόχου τῆσδ' ἀβίωτον
τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

[στρ. Αἴλιε καὶ φάος ἀμέρας,
245 οὐράνιαί τε δῖναι νεφέλας δρομαίου.

ΑΔΜΗΤΟΣ

ὄρᾱ σὲ κάμέ, δύο κακῶς πεπραγότας,
οὐδὲν θεοὺς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανῇ.

[ἀντ. ΑΔ. γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι
νυμφίδιοί τε κοῖται πατρίδας Ἰωλκοῦ.
250 ΑΔ. ἔπαιρε σαντήν, ὧ τάλαινα, μὴ προδῶς·
λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτιῖται θεοὺς.

[στρ. ΑΔ. ὄρῳ δίκωπον ὄρῳ σκάφος ἐν λίμνῃ·
νεκύνων δὲ πορθμεὺς
ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων
255 μ' ἤδη καλεῖ· Τί μέλλεις;
ἐπείγου· σὺ κατείργεις. τάδε τοί με
σπερχόμενος ταχύνει.

ΑΔ. οἴμοι, πικρὰν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
ἔλεξας. ὧ δύσδαιμον, οἷα πάσχομεν.

238–239 (–λυπεῖν) Apost. XIII 51 m (= CPG II 589, 12) = Arsen. viol. 41, 93 W. ||
248 cf. sch. = 224, 28s. Schw. μαρτυρεῖ καὶ Δοῦρις ἐν τῇ 17 τῶν Μακεδονικῶν [fr.
28 Müller] ὅτι ἐν Ἰωλκῷ ἐννυμφεύθη. Ἰωλκοῦ γὰρ Πελίας ἐβασίλευσεν || 254–255
Stob. IV 22, 41 = IV 517, 4–6 H. cf. Mazar. desc. ad inf. = An. Gr. III 116, 2
a. i. Boiss. μήτε τοῦ Χάρωνος ὧδε καλέσαντος

235 ἀρίστα VP (νόσῳ scil., an recte?) || 237 γὰν BLP || 238 χορ. om. BL || 239
πάροιθε BVP || 241 λεύσσω B λεύσων καὶ P λεύσσω καὶ L || 242 ἀπλακῶν Wak.:
ἀμπλακῶν LP -κῶν BV || 244 ἡμέρας LPGb || 247 θανεῖν L || 249 νυμφίδιοι LP,
an recte, 245 Kakr. auctore conl.? | πατρίδας Ald.: πατρώας fere codd. || 252 ἐν
λίμνῃ del. Ald. (et ὄρῳ² L). cf. 259 || 254 χέρ' Ald.: χεῖρ' codd. || 255 ἐπείγου bis
Murr., ut versus 262 respondeat || 256 τάδε τοί με (et sch.) || τάδ' ἔτοιμα LP, Gb
(ἔτοί-), unde σὺ κατείργεις τάδ' ἔτοιμα σπερχομένοις· τάχυνε Herm.

- ΑΔ. ἄγει μ' ἄγει τις· ἄγει μέ τις — οὐχ ὀρᾷς; — [ἀντ.
νεκύνων ἐς αὐλάν, 260
ὑπ' ὀφρύσι κυναναυγέσι
βλέπων πτερωτός — Αἰδας.
τί ῥέξεις; ἄφες. — οἷαν ὁδὸν ἂ δει-
λαιοτάτα πρόβαίνω.
- ΑΔ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
καὶ παισίν, οἷς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε. 265
- ΑΔ. μέθετε μέθετέ μ' ἤδη.
κλίνατ', οὐ σθένω ποσίν·
πλησίον Αἰδας.
σκοτία δ' ἐπ' ὄσσοισι νύξ ἐφέρειπει.
τέκνα, τέκν', οὐκέτι δὴ 270
οὐκέτι μάτηρ σφῶν ἔστιν.
χαίροντες, ὧ τέκνα, τόδε φάος ὀρῶτον.
- ΑΔ. οἴμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μειζον.
μὴ πρὸς <σε> θεῶν τλῆς με προδοῦναι,
μὴ πρὸς παίδων οὖς ὀρφανιεῖς, 275
ἀλλ' ἄνα, τόλμα·
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἂν εἴην·
ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μὴ·
σὴν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
- ΑΔ. Ἀδμηθ', ὀρᾷς γὰρ τὰ μὰ πράγμαθ' ὥς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὶν θανεῖν ἂ βούλομαι. 280
ἐγὼ σε πρεσβεύουσα κἀντὶ τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν δν ἤθελον, 285
καὶ δῶμα ναίειν ὄλβιον τυραννίδι.

263 Hesych. τ 943 = IV 150 Schm. τί ῥέξεις· τί πράττεις

259 ἄγει μ' ἄγει τις· ἄγει μέ τις (et Gb)] ἄγει ἄγει μέ τις L (qui ἄ. *ἄ.), P ἄγει
μ' ἄγει τις V || 261 ἄδης L Αἰδαν (βλέπων scil. Αἰ.) con. Wil. ἄ μέθες με ex inse-
quenti v. traiectionem substituit Weil: non opus || 262 τί ῥέξεις] μέθες με· τί ῥέξεις
B, V (ῥέξεις] πράξεις V), GbGe || 263 δειλοτάτα B δειλαι*** L || 264 τῶν] τῶνδε P ||
266 μέθετέ με μέθετέ μ' BV || 267 κλίνατ'] κλινάτε μ' LP | ποσίν Herm.: ποσί L
πόσι BVP || 269 ὄσσοισιν L ὄσσοις BVGb || 270 τέκν'] τέκνα BVP || 271 μάτηρ]
δὴ μάτηρ LP | ἐστι P ἐστὶ BV || 272 φῶς L || 273 οἴμοι (et Ge)] ὦμοι P || 275 ins.
Pors. | με τλῆς B || 276 μὴ — ὀρφανιεῖς om. LP || 277 ἄνα τόλμα L¹: ἀνατόλμα
BVLP || 279 σεβόμεθα LP || 283 ψυχῆς . . . εἰσορᾶν] . . . εἰσορᾶν φίλον B || 285 Θεσ-
σαλὸν VLP (-ῶν et sch.^B)

οὐκ ἠθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
 σὺν παισὶν ὀρφανοῖσιν, οὐδ' ἐφεισάμην
 ἥβης ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἑτερπόμην.
 290 καίτοι σ' ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα προὔδοσαν,
 καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἦκον βίου,
 καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεῖκλεῶς θανεῖν.
 μόνος γὰρ αὐτοῖς ἦσθα, κοῦτις ἐλπίς ἦν
 σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
 295 κἀγὼ τ' ἄν ἔζων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
 κοῦκ ἄν μονωθεῖς σῆς δάμαρτος ἔστενες
 καὶ παῖδας ὠρφάνευσες. ἄλλα ταῦτα μὲν
 θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
 εἰεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
 300 αἰτήσομαι γάρ σ' — ἀξίαν μὲν οὐποτε·
 ψυχῆς γὰρ οὐδσέν ἐτι τιμιώτερον —
 δίκαια δ', ὡς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
 οὐχ ἦσσον ἢ ἄγ' οὐκ αἰσῶμαι εἶπερ εὖ φρονεῖς·
 τούτους ἀνάσχον δεσπότης ἐμῶν δόμων,
 305 καὶ μὴ ἰσχυρὸς τοῖσδε μητρὸν τέκνοις,
 ἦτις κακίων οὐδ' ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
 τοῖς σοῖσι καμοῖς παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
 μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ', αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.
 ἐχθρὰ γὰρ ἢ ἴσθ' αἰσῶμαι μητρὸν τέκνοις
 310 τοῖς πρόσθ', ἐχλιδνὴς οὐδὲν ἡπιωτέρα.
 καὶ παῖς μὲν ἄρσιν πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
 [ὃν καὶ προσεῖπε καὶ προσερχήθη πάλιν]
 σὺ δ', ὦ τέκνον μοι, πῶς κορευθήσῃ καλῶς,
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;
 315 μὴ σοί τιν' αἰσχυρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα
 ἥβης ἐν ἀκμῇ σου διαφθείρῃ γάμους.
 οὐ γὰρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ

295 etym. m. s. καὶ ἔζην = 413, 9 Gais. (τ') γ' | ἔζην || 301 Men. mon. 843 Jä. | Stob. IV 52, 14 = V 1076, 14s. H. | Orion anth. 8, 23 = 55, 12 Schn. | Apost. XVIII 54d (= CPG II 732, 20) = Arsen. viol. 55, 24 W. | cf. Greg. Naz. ep. 78, 4 = I 98, 18 Gall. | Heliod. Aeth. V 25 = 171, 4 Col. || 311 cf. Theodos. Diac. Creta capta 834

287 <κ>οὐκ Lent. οὐδ' Kirch. in app. || 289 ἥβης ("H- fort. scrib.") ἥως P | ἔχουσα δῶρον ἐν οἷς ἑτερπόμην L | ἔχουσα δῶρ' ἐν οἷς ἑτερπόμην ἐγὼ V | ἔχουσ' ἐν οἷς ἑτερπόμην ἐγὼ B || 290 προὔδοσαν P || 292 κεῖκλεῶς P || 294 φντεύσειν BLP (φιτύ- et Gb) || 295 ἔζην BL¹P etym. m. || 298 εἰσέπραξεν B | ἐπραξεν V || 299 νῦν μοι (et Ge)] inv. ord. B | δῆ μοι L | δ' ἡμῖν P || 304 ἐμῶν] τῶν ἐμῶν LP | μοι τῶν Kvíð. ὄντας Tour. || 307 παισὶ om. B || 310 ἐχλιδνὴς δ' V^{sl}Gb | ε. γὰρ Ge || 312 (exhib. et sch.) del. Piers. (cf. 195)

- οὐτ' ἐν τόκοις σοῖσι θαρσυνεῖ, τέκνον,
 παροῦς, ἴν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
 δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ ἐς αὔριον 320
 οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
 ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκέτ' οὔσι λέξομαι.
 χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μὲν, πόσι,
 γυναικ' ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
 ὑμῖν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι. 325
- ΧΟ. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄζομαι·
 δρᾷσι τὰδ', εἴπερ μὴ φρενῶν ἁμαρτάνει.
- ΑΔ. ἔσται τὰδ' ἔσται, μὴ τρέσης· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
 καὶ ζῶσαν εἶχον καὶ θανοῦσ' ἐμὴ γυνή
 μόνη κεκλήση, κοῦτις ἀντὶ σοῦ ποτε 330
 τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλὶς προσφθέγγεται.
 οὐκ ἔστιν οὕτως οὔτε πατρὸς εὐγενοῦς
 οὐτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή.
 ἄλλος δὲ παίδων· τῶνδ' ὄνησιν εὖχομαι
 θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὠνήμεθα. 335
 οἶσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,
 ἀλλ' ἔστ' ἂν αἰὼν οὐμὸς ἀντέχῃ, γύναι,
 στυγῶν μὲν ἢ μ' ἔτικτεν, ἐχθαίρων δ' ἐμὸν
 πατέρα· λόγῳ γὰρ ἦσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.
 σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα 340
 ψυχῆς ἔσωσας. ἄρά μοι στένειν πάρα
 τοιαῦδ' ἁμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;
 παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὁμιλίας
 στεφάνους τε μουσῆαν θ' ἢ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.
 οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν βαρβίτου θίγοιμ' ἔτι 345
 οὐτ' ἂν φρέν' ἐξάραιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν
 αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρπιν ἐξείλου βίου.
 σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν
 εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,
 ᾧ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρα 350 ν5

318 σοῖσι θαρσυνεῖ τέκνον] τοῖσι σοῖσι θαρσυνεῖ V τοῖσι σοῖσι θαρσύνει B || 319 οὐδὲ L || 321 s. om. L^t || 321 μηνὸς (et sch.)] φέγγος Herw. || 322 οὐκέτ'] μηκέτ' BV || 323 σοὶ] σὺ P || 326 οὐχ ἄζομαι (et sch.^B)] οὐ χάζομαι LP (et lemma sch.^B) || 327 εἴπερ . . . ἁμαρτάνει (et GbGe)] ἦνπερ . . . ἁμαρτάνῃ LP || 329 ἐμοῦ B || 333 εὐπρεπεστάτη BV || 344 θ' om. B || 346 ἐξάραιμι Wak.: ἐξάροιμι LP (cf. sch.) ἐξάροιμι BV || 347 βίου om. B || 348 δέμας τὸ σόν] τὸ σὸν δέμας B

- ὄνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυναιῖκα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν·
 ψυχρὰν μὲν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' ὁμῶς βάρος
 ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. ἐν δ' ὀνείρασι
 355 φοιτῶσά μ' εὐφραίνοις ἄν· ἡδὺ γὰρ φίλους
 καὶ νυκτὶ λεύσσειν, ὄντιν' ἄν παρῇ χρόνον.
 εἰ δ' Ὀρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῇ,
 ὥστ' ἢ κόρην Δήμητρος ἢ κείνης πόσιν
 ὕμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Αἰδοῦ λαβεῖν,
 360 κατηλθὼν ἄν, καὶ μ' οὐδ' ὁ Πλούτωνος κύων
 οὐδ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἄν γέρων
 ἔσχον, πρὶν ἐς φῶς σὸν καταστήσαι βίον.
 ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ', ὅταν θάνω,
 καὶ δῶμ' ἐτοίμαζ', ὥς συνοικήσουσά μοι.
 365 ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις
 σοὶ τούσδε θεῖναι πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας
 πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανὼν ποτε
 σοῦ χωρὶς εἶην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
 ΧΟ. καὶ μὴν ἐγὼ σοι πένθος ὥς φίλος φίλῳ
 370 λυπρὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀξία.
 ΑΛ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
 πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
 γυναιῖκ' ἐφ' ὅμιν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
 ΑΔ. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
 375 ΑΔ. ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχου.
 ΑΔ. δέχομαι, φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χειρός.
 ΑΛ. σύ νυν γενοῦ τοῖσδ' ἄντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
 ΑΔ. πολλή μ' ἀνάγκη, σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
 ΑΛ. ὦ τέκν', ὅτε ζῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω.
 380 ΑΔ. οἶμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος;

351-353 cf. Lycophr. 113s. ψυχρὸν παραγκάλισμα καὶ ὀνείρατων κεναῖς ἀφάσσω
 ὠλέναισι δέμνια || 354 Hesych. α 5782 = I 198 L. ἀπαντλοίην ἄν· ἐπικουφίσαιμι ἄν ||
 357 cf. Philostr. vit. Ap. VIII 7, 14 = I 321, 30s. Kay. εἴ τινες Ὀρφέως εἰσὶν . . .
 μελωδία || 367-368 Ar. Ach. 893s. μηδὲ . . . εἶην ἐντετευτλιωμένης ap. Procop.
 Gaz. ep. 124 = 63, 10s. Gar.-Loen.

354 ἀπαντλείην V || 355 φίλοις BLP φίλῳ Ga (-ους et Ge) φίλος Mus. || 356 λεύ-
 σσειν VP, Ga (-εν), Ge | ὄν τις ἄν Blay. || 358 ὥστ' ἢ Reis.: ὡς τὴν codd. sch. prob ||
 361 γέρων Cob.: χάρων codd. || 364 συνοικήσασα B || 366 τάσδε . . . πλευράς τ' P
 (et Ald., τ' quidem om.) || 367 μὴ . . . θανόντων P || 368 μόνης π. ἐμοί] ἐμοί π.
 μόνης B || 372 ποτὲ] τινά BV (et sch. 375?) || 375. 377 Admeto P || 376 om. L¹P ||
 377 σύ νυν Monk: σὺ νῦν codd. || 378 γ' μ' Monk 'στ' Hart. || 379 χρῆν μ' O χρῆ
 μ' BV μ' ἐχρῆν L om. P¹ || 380 μονώμενος P

- ΑΛ. χρόνος μαλάξει σ' · οὐδέν ἐσθ' ὁ κατθανών.
 ΑΔ. ἄγουν με σὺν σοί, πρὸς θεῶν, ἄγουν κάτω.
 ΑΛ. ἄρκοῦμεν ἡμεῖς οἱ προθνήσκοντες σέθεν.
 ΑΔ. ὦ δαῖμον, οἷας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.
 ΑΛ. καὶ μὴν σκοτεινὸν ὄμμα μου βαρύνεται. 385
 ΑΔ. ἀπωλόμην ἄρ', εἴ με δὴ λείψεις, γύναι.
 ΑΛ. ὥς οὐκέτ' οὕσαν οὐδέν ἄν λέγοις ἐμέ.
 ΑΔ. ὄρθου πρόσωπον, μὴ λήπης παῖδας σέθεν.
 ΑΛ. οὐ δῆθ' ἐκοῦσά γ', ἀλλὰ χαίρετ', ὦ τέκνα.
 ΑΔ. βλέπον πρὸς αὐτοὺς βλέπον. ΑΛ. οὐδέν εἰμ' ἔτι. 390
 ΑΔ. τί δρᾷς; προλείπεις; ΑΛ. χαῖρ'. ΑΔ. ἀπωλόμην τάλας.
 ΧΟ. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

ΠΑΙΣ

- ἰὼ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω 385 [στρ.
 βέβακεν, οὐκέτ' ἔστιν,
 ὦ πάτερ, ὑφ' ἀλίῳ. 395
 προλιποῦσα δ' ἄμὸν
 βίον ὠρφάνισεν τλάμων.
 ἴδε γὰρ ἴδε βλέφαρον
 καὶ παρατόνους χέρας.
 ὑπάκουσον ἄκουσον, ὦ μᾶτερ, ἀντιάζω. 400
 ἐγὼ σ' ἐγὼ, μᾶτερ,
 . . . καλοῦμαί σ' ὁ
 σὸς ποτὶ σοῖσι πίτ-
 νων στόμασιν νεοσσός.
 ΑΔ. τὴν οὐ κλύουσαν οὐδ' ὀρῶσαν· ὥστ' ἐγὼ 405
 καὶ σφὼ βαρεῖα συμφορᾷ πεπλήγμεθα. 405
 ΠΑ. νέος ἐγώ, πάτερ, λείπομαι φίλας 406 [ἀντ.
 μονόστολός τε ματρός·
 ὦ σχέτλια δὴ παθῶν

386 ἄρ'] ἄν V || 389 χαίρετ' ὦ] χαιρέτω LP || 391 προλείπεις με χ. BVP | χαίρε BVP || 393.406 ΠΑΙΣ Murr.: εὐμηλος codd. || 393 ἰὼ μοι μοι L ἰὼ μοι δὴ B || 395 408 | ὦ πάτερ . . . | ὦ σχέτλια Dale: ὦ | πάτερ . . . ὦ | σχέτλια codd. || 395 ἡλίῳ BV || 397 ὠρφάνισεν Monk: ὠρφάνισε codd. ὠρφάνισσε Barn. || 398 βλέφαρα Wil. (qui tum συνέτλας· ὦ π. 411) || 399 χεῖρας LP || 401 ἐγὼ σε γάρ, μᾶτερ L σ' ἐγὼ, μᾶτερ, ἐγὼ BV || 402 <νῦν γε> καλοῦμαι ὁ Ald. (<μαῖα> dub. Weck.) καλοῦμαί σ' ὁ σὸς <σός> π. Wil. | σ' om. LP || 404 τὴν <γ'> οὐ Herm. | ὥστ' ἐγὼ] οὐτ' ἔσω P || 405 συμφορᾷ om. L¹ || 406 λείπομαι πάτερ BV || 407 τε om. BV (exhib. et sch.) || 408 παθῶν BV

- 410 ἐγὼ ἔργ'· <ἰὼ μοι>
 σύ τε σύγκασί μοι κούρα
 συνέτλας·
 ὦ πάτερ,
 ἀνόνατ' ἀνόνατ' ἐνύμφευσας, οὐδὲ γήρως
 ἔβας τέλος σὺν τᾷδ'·
 ἔφθιτο γὰρ πάρος·
 οἰχομένας δὲ σοῦ,
 415 μᾶτερ, ὄλωλεν οἶκος.
 XO. Ἄδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἤμπλακες· γίγνωσκε δὲ
 ὥς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
 420 AD. ἐπίσταμαί γε, κοῦκ ἄφνω κακὸν τόδε
 προσέπτατ'· εἰδὼς δ' αὖτ' ἐτειρόμην πάλαι.
 ἄλλ', ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,
 πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηχήσατε
 παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
 425 πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὦν ἐγὼ κρατῶ
 πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρᾷ ξυρήκει καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ·
 τέθριππά θ' οἱ ζεύγνυσθε καὶ μονάμπυκας
 πώλους, σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.
 430 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστν, μὴ λύρας κτύπος
 ἔστω σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας·
 οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦδ' οὐδ' ἀμείνον' εἰς ἔμ'· ἀξία δέ μοι
 τιμᾶν, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντ' ἐμοῦ μόνη.
 [στε. XO. ὦ Πελίου θύγατερ,
 436 χαίρουσά μοι εἰν Αἰδαο δόμοις

417–418 sch. Eur. Hipp. 834 = II 99, 23s. Schw., 892 = 103, 23s. (τι om.) ||
 418–419 cf. ad 782 || 422 sch. Oribas. = III 680, 5 Buss.-Dar. (θήσομεν) || 424 sch.
 Aesch. Choeph. 151 = I 19, 16 Sm.

409 inser. Dale, quae tum ἔργ' loco ἔργα codd. (lacunam ibi et 411 indicaverat
 Herm.) || 410 σύγκασί μοι Herm.: inv. ord. codd. || 411 cf. sch. = 227, 26s. Schw.
 ὥσει ἔλεγε· συνόμαιμε συναδελφέ, τοσαῦτα ἔτλης ὅσα ἐγὼ || 412 ἀνόνατ' ἀνόνατ'
 Matth.: ἀνόνατα ἀνόνατα BV ἀνόνητ' ἀνόνητ' LP || 420 γε] τε BV || 421 εἰρόμην P ||
 426 πένθους BV sch. | τοῖσδε L | λέγω] θέλω B || 427 -ήκει καὶ om. BD (exhib.
 B²O) | μελαμπέπλῳ στολῇ LPB² sch.^B μελαγχέμοις πέπλοις V, O (-αχίμοις) om.
 BD || 428 θ' οἱ] τε LP || 429 τέμνειν P || 434 τιμῆς LP | μόνην V λίαν B || 435 ὦ L²:
 ἰὼ BVLP || 436 εἰν] ἐν LP | Αἶδα δόμοισι L² (cf. 446, ubi tamen mediam in ὀρείαν
 syllabam corripī posse docuit Wil.) | αἰδ* L ἄδα P

τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις.
 ἴστω δ' Αἶδας ὁ μελαγχαίτας θεὸς ὅς τ' ἐπὶ κώπα
 πηδαλίῳ τε γέρων
 νεκροπομπὸς ἵζει,
 πολὺν δὴ πολὺν δὴ γυναικ' ἀρίστην
 λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύ-
 σας ἐλάτῃ δικώπῳ.

440

πολλά σε μουσοπόλοι
 μέλψουσι καθ' ἐπτάτονον τ' ὀρεΐαν
 χέλυν ἔν τ' ἀλύροις κλέοντες ὕμνοις,
 Σπάρτα κύκλος ἀνίκα Κάρνειος περινίσσεται ὥρα
 μηνός, ἀειρομένας
 παννύχου σελάνας,
 λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Ἀθάναις.
 τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολ-
 πὰν μελέων ἀοιδοῖς.

[ἀντ.

446

450

εἶθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἶη,
 δυναίμαν δέ σε πέμπαι
 φάος ἐξ Αἶδα τεράμνων
 καὶ Κωκυτοῖο ῥεέθρων

[στρ.

456

ποταμῖα νερτέρῃ τε κώπα.
 σὺ γὰρ ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
 σὺ τὸν αὐτᾶς
 ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμείψαι
 ψυχᾶς ἐξ Αἶδα. κούφα σοι
 χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
 καινὸν ἔλοιτο πόσις λέχος, ἧ μάλ' ἄν
 ἔμοιγ' ἄν εἶη

460

στυγηθεὶς τέκνοις τε τοῖς σοῖς.

465

442 πολὺν δὴ πολὺν δὴ: cf. Ag. av. 539 || 449 Hesych. π 1716 = III 314 Schm. περι-
 <ν>ίσσεται ὥρα<ς>· περιέρχεται <τάς> ὥρα<ς>

437 οἰκετεύεις L ἰκετεύοις V || 438 αἰδής L ἄδης P || 439 κώπη BV || 443 ἀχεροντεΐαν
 LP || 446 οὐρεΐαν BV || 447 κλέοντες Elms.: κλείοντες codd. || 449 κύκλq*ς B κυκλᾶς
 (. . . ὥρα) Scal. | Κάρνειος Gar.: καρνείου codd. | περινίσσεται VL περινείσεται P |
 ὥρα BP ὥρ* L ὥρας Abr. || 451 παννύχους LP | σελήνας LP || 452 ὀλβίαις om. B |
 Ἀθήναις LP || 453 ἔλειπες B || 457 ἄδου LP || 458 del. Bothe ut antistrophae strophæ
 respondeat (exhib. et sch.) | κωκυτοῦ τε BV et, καὶ del., Matth. κωκυτοῖς P | ῥεέ-
 θραν B ῥεΐθρων L || 459 ποταμένα P | νερτέρῃ τε P | κώπη LP || 460 ὦ¹] ὦ Murr. |
 ὦ²] σὺ Wil. (ante μ. traie.) || 461 αὐτᾶς Erf.: ἐαυτᾶς L ἐαυτῆς P σαντᾶς BV | ἀμεί-
 ψασθαι LP || 462 Αἶδα Lasc.: αἰδα BV ἄδαο LP fere || 463 ἐπάνωθε Erf.: ἐπάνωθεν
 BVP ἐπάνω L (qui tum πέσειε) et Seidl. (qui πέσοι, ὦ) || 464 λέχος πόσις BV |
 ἄν om. LP

[ἀντ. *ματέρος οὐ θελούσας
πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,*

ὃν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ῥύεσθαι,
470 *σχετλίω, πολιὰν ἔχοντε χαίταν.*
*σὺ δ' ἐν ἡβᾷ
νέα νέου προθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ.*
τοιαύτας εἶη μοι κῦρσαι
συνδυάδος φιλίας ἀλόχον· τὸ γὰρ
ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος· ἦ γὰρ ἂν
ἔμοιγ' ἄλυπος
475 *δι' αἰῶνος ἂν ξυνείη.*

ΗΡΑΚΛΗΣ

*ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
Ἀδμητον ἐν δόμοισιν ἄρα κιγχάνω;*
ΧΟ. *ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.*
ἀλλ' εἰπὲ χρεία τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
480 *πέμπει, Φεραῖον ἄστυ προσβῆναι τόδε.*
ΗΡ. *Τιρυνθίῳ πρᾶσσω τιν' Εὐρυσθεῖ πόνον.*
ΧΟ. *καὶ ποῖ πορεύῃ; τῷ συνέξενξαι πλάνῳ;*
ΗΡ. *Θρηγκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους μέτα.*
ΧΟ. *πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἄπειρος εἰ ξένον;*
485 ΗΡ. *ἄπειρος· οὐπω Βιστόνων ἦλθον χθόνα.*
ΧΟ. *οὐκ ἔστιν ἱππων δεσπόσαι σ' ἄνευ μάχης.*
ΗΡ. *ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν μὴν πόρους οἶόν τ' ἐμοί.*
ΧΟ. *κτανὼν ἄρ' ἤξεις ἢ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.*
ΗΡ. *οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἂν δράμοιμ' ἐγώ.*
490 ΧΟ. *τί δ' ἂν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;*
ΗΡ. *πώλους ἀπάξω κοιράνῳ Τιρυνθίῳ.*
ΧΟ. *οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.*

479–480 Long. Soph. II 2, 2 || 482 (et Andr. 71) Chr. pat. 454

post 468 lac. stat. Cant. || 469–470 — *ὃν . . . χαίταν* — interp. Weil || 469 δ' οὐκ] οὐκ L κοῦκ P | ῥύσασθαι LP || 470 ἔχοντες LP || 471 νέα νέου (*νέα νέου*, cf. Dale)] νέα BV || 472 μοι] με L^{1st} om. P | κῦρσαι Mus.: *κυρῆσαι* codd. || 473 φίλας L | τὸ Erf.: τοῦτο codd. || 474 βίῳ LP | ἂν] ** L | ἔμοιγε BV || 477 κιγχάνω BVP || 479 χθόνα] πόλιν LP sch.^B πάλιν Purg. || 480 φεραίων LP (-αῖον et sch.) || 481 πόνον V || 482 προσέξενξαι BVGe || 487 μὴν πόρους Dobr.: μ' ἦν πόρους L πόρους P τοῖς πόνοις BVGe τοὺς πόρους Monk ἐν πόνοις Broad. | τέ μοι L τέμει P || 488 μένεις V || 492 εὐμαθὲς P (-ρὲς et Ge)

- HP. εἰ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
 XO. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
 HP. θηρῶν ὀρείων χόρτον, οὐχ ἵππων, λέγεις. 495
 XO. φάτνας ἴδοις ἂν αἵμασιν πεφυρμένας.
 HP. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
 XO. Ἄρεος, ζαχρύσου Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
 HP. καὶ τόνδε τοῦμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις·
 σκληρὸς γὰρ αἰεὶ καὶ πρὸς αἶπος ἔρχεται, 500
 εἰ χρή με παισὶν οἷς Ἄρης ἐγείνατο
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
 αὖθις δὲ Κύκνῳ, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πῶλοις δεσπότη τε συμβαλῶν.
 ἀλλ' οὐτις ἔστιν ὃς τὸν Ἀλκμήνης γόνον 505
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίαν ποτ' ὄψεται.
 XO. καὶ μὴν ὁδ' αὐτὸς τῆσδε κοῖρανος χθονὸς
 Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
 ΑΔ. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἵματος.
 HP. Ἄδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ. 510
 ΑΔ. θέλοιμ' ἄν· εὖνον δ' ὄντα σ' ἐξεπίσταμαι.
 HP. τί χρῆμα κουρᾷ τῇδε πενθίμῳ πρόπεις;
 ΑΔ. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
 HP. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονήν εἰργοὶ θεός.
 ΑΔ. ζῶσιν κατ' οἴκους παῖδες οὐδ' ἔφυσ' ἐγώ. 515
 HP. πατὴρ γε μὴν ὠραῖος, εἵπερ οἴχεται.
 ΑΔ. κακεῖνος ἔστι χῆ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
 HP. σὺ μὴν γυνή γ' ὄλωλεν Ἀλκηστis σέθεν;
 ΑΔ. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῦθος ἔστι μοι λέγειν.
 HP. πότερα θανούσης εἵπας ἢ ζώσης ἔτι; 520
 ΑΔ. ἔστιν τε κοῦκέτ' ἔστιν, ἀλγύνει δ' ἐμέ.
 HP. οὐδέν τι μᾶλλον οἶδ'· ἄσημα γὰρ λέγεις.
 ΑΔ. οὐκ οἶσθα μοίρας ἧς τυχεῖν αὐτὴν χρεών;
 HP. οἶδ', ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
 ΑΔ. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἵπερ ἦγεσεν τάδε; 525

494 Hesych. α 7478 = I 253 L. ἀρταμοῦσιν· ἐσθίουσιν

493 γε] τι Ge (coniec. Nauck) || 496 αἵμασι VLP || 497 δ' δ] θ' δ P δὲ BV || 498
 ἄρεως B | θρηκίας ζαχρύσου L (θρακώας) P || 500 αἰεὶ B ἂν P | αἶπος] ἔπος P ||
 501 πᾶσιν Wak. | οἷς] οὐς BV || 504 συμβαλῶν BVP || 505 γόνον (et Ge)] τόκον L ||
 506 πολεμίων P (-ίαν et Ge) || 509 τ' om. LP || 511 δ' om. LP || 512 πρόπεις] τρέ-
 πεις V || 519 αὐτὴν LP || 520 ἔτι] πέρι LP || 521 δ' ἐμέ Murr.: τ' ἐμέ P δέ με BV
 τέ με L

- HP. ἄ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, ἐς τόδ' ἀμβαλοῦ.
 AL. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κούκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
 HP. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
 AL. σὺ τῇδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
 530 HP. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
 AL. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
 HP. ὀθνεῖος ἢ σοὶ συγγενῆς γεγῶσά τις;
 AL. ὀθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαῖα δόμοις.
 HP. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὤλεσεν βίον;
 535 AL. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ' ὠρφανεύετο.
 HP. φεῦ.
 εἴθ' ἠϋρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
 AL. ὥς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;
 HP. ξένων πρὸς ἄλλων ἐστίαν πορεύσομαι.
 AL. οὐκ ἔστιν, ὦναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 540 HP. λυπουμενοὶς ὀχληρὸς, εἰ μόλοι, ξένος.
 AL. τεθναῖσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἴθ' ἐς δόμους.
 HP. αἰσχρὸν παρὰ κλαίουσι θοινᾶσθαι ξένους.
 AL. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἱ σ' ἐσάξομεν.
 HP. μέθες με, καὶ σοὶ μυρρίαν ἔξω χάριν.
 545 AL. οὐκ ἔστιν ἄλλον σ' ἀνδρὸς ἐστίαν μολεῖν.
 ἡγοῦ σὺ τῷδε δωμάτων ἐξωπίους
 ξενῶνας οἷξας, τοῖς τ' ἐφεστῶσιν φράσον
 σίτων παρεῖναι πληθὺς· εὖ δὲ κλήσατε
 θύρας μεσαύλους· οὐ πρόπει θοινωμένους
 550 κλύειν στεναγμῶν οὐδὲ λυπεῖσθαι ξένους.
 XO. τί δρᾷς; τοιαύτης συμφορᾶς προκειμένης,
 Ἄδμητε, τολμᾷς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἶ;
 AL. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
 ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;

537 Hesych. v 736 = IV 216 Schm. ὑπορράπτεις λόγους· συντίθης || 540 cf. Macar. VI 83 = CPG 199, 4s. ὀχληρὸς δὲ ξένος ὄψιος μολών· αὕτη Εὐριπίδου ἐστίν || 546 ἐξωπίους: cf. Ar. Thesm. 881 || 552 Men. epitr. 1124 (766) Sandb. τί μῶρος εἶ;

526 ἄ, μὴ] ἄ ἄ, μὴ BV ἄ P | τότ' Wak. | ἀμβαλοῦ Nauck: ἀναβαλοῦ codd. || 527 τέθνηχ' ὁ] τέθνηκεν LP | κούκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών] χῶ θανών οὐκ ἔστ' ἔτι L καὶ ὁ θανών οὐκέτ' ἐστίν P || 530 φίλων] ἦν L οὖν P || 531 γυναικὸς δ' ἄ. B || 532 ὀθνεῖον P || 533, 534 om. L^t || 534 ὤλεσεν OVA: ὤλεσε BVP (L^m periit) || 536 φεῦ om. L^t || 537 ἀπορράπτεις Ge || 538 ξένον LP ξείνων V | ἄλλην LP || 540 μόλει L | ξένος L || 542 αἰσχρὸν <τι> Elms. | ξένους Gb φίλοις BVGaGe || 546 τῶνδε VLP τῶν δὲ Lent. || 547 ἐφεστῶσιν Gais.: ἐφεστῶσι codd. || 548 εὖ Eng.: ἐν codd. || 549 μεταύλους Uss. Moeride conl. || 550 στεναγμὸν GaGe || 551 τοσαύτης LP | προσκειμένης Wak. cf. ad 833 || 552 ξενοδοκεῖν Steph.: ξενοδοχεῖν codd. | μῶρος O: μωρός BVLP

- οὐ δῆτ', ἐπεὶ μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἄν
 μείων ἐγίγνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
 καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἄν ἦν κακόν,
 δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροξένους.
 αὐτὸς δ' ἀρίστου τοῦδε τυγχάνω ξένου,
 ὅταν ποτ' Ἀργούς διψίαν ἔλθω χθόνα. 555
- ΧΟ. πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
 φίλον μολόντος ἀνδρός, ὥς αὐτὸς λέγεις;
 ΑΔ. οὐκ ἄν ποτ' ἠθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
 εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.
 καὶ τῷ μὲν, οἶμαι, δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ,
 οὐδ' αἰνέσει με· τὰμὰ δ' οὐκ ἐπίσταται 560
 μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.
- ΧΟ. ὦ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς αἰεὶ ποτ' οἶκος,
 σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων 570
 ἠξίωσε ναίειν,
 ἔτλη δὲ σοῖσι μηλονόμας
 ἐν δόμοις γενέσθαι,
 δοχμῶν διὰ κλιτύων 575
 βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
 ποιμνίτας ὕμεναίους.
- σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾷ μελέων βαλῖαι τε λύγκες,
 ἔβα δὲ λιποῦσ' Ὀθρυος νάπαν λεόντων 580
 ἅ δαφοινὸς ἵλα·
 χόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν,
 Φοῖβε, ποικιλόθριξ
 νεβρὸς ὑψικόμων πέραν 585
 βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῶ κούφῳ,
 χαίρουσ' εὐφροني μολπᾷ.
- τοιγὰρ πολυμηλοτάταν 589
 ἐστὶαν οἰκεῖς παρὰ καλλίναον [στρ.]

570 εὐλύρας: cf. Ar. Thesm. 969 || 571 Hesych. η 646 = II 289s. L. ἠξίωσε ναίειν· ἄξιον ἠγήσατο οἰκεῖν | etym. Gud. s. ἠξίωσε ναίειν = 246, 33 St. ἄξιον ἠγήσατο τοῦ οἰκεῖν || 577 Aelian. nat. an. XII 44 | Steph. Byz. s. ποιμνη = 531, 3 Mei.

556 ἐγίγνετ' P || 558 κακοξένους BVGaGe || 560 ποτ'] περ LP^{prob} || 565 καὶ τῷ Heath: καὶ τῷ codd. || 569 ὦ L²] ἰώ BVLPGe | πολυξείνον . . . ἐλευθέρον Purg. || 572 ἔτλα Matth. || 574 δόμοισι V νομοῖς Piers. || 575 δοχμῶν B || 577 ποιμνήτας LP || 582 χόρευσε Monk (χ- Wak.): ἐχόρευσε codd. || 588 τοιγάρτοι V || 589 ἐστὶαν] οἰκίαν B | οἰκεῖ Purg. conl. 594. 596

590 Βοιβίαν λίμναν. ἄρότοις δὲ γυνᾶν
καὶ πεδίων δαπέδοις ὄρον ἄμφι μὲν
ἁελίου κνεφαίαν
ἱππόστασιν αἰθέρα τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
595 πόντιόν τ' Αἰγαίων' ἐπ' ἄκταν
ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.

[ἀντ. καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας
δέξατο ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχον νέκυν ἐν
600 δώμασιν ἀρτιθανῇ· τὸ γὰρ εὐγενές
ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. ἄγαμαι·
πρὸς δ' ἐμᾷ ψυχᾷ θάρσος ἦσται
605 θεοσεβῇ φῶτα κεδνὰ πράξειν.

ΑΔ. ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία,
νέκυν μὲν ἤδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι
φέρουσιν ἄρδην πρὸς τάφον τε καὶ πυράν·
ὑμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
610 προσείπατ' ἐξιοῦσαν ὑστάτην ὁδόν.
ΧΟ. καὶ μὴν ὄρῳ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ
στείχοντ', ὀπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.

ΦΕΡΗΣ

ἦκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμων, τέκνον·
615 ἐσθλῆς γάρ, οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σώφρωνος
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη καίπερ ὄντα δύσφορα.
δέχου δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἴτω. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεών,

607s. Eustath. II. 707, 38s. = II 561, 5s. vdV. (μὲν . . . πάντ' ἔχοντα om. | πρὸς] ἐς) || 613 cf. Suda s. ἀγάλματα = I 18, 25 τὸν ἐπὶ νεκροῖς κόσμον

590 γυνᾶν L (γυνᾶν et O) γυνῆν B^{ac} (γυνι- p. c.) D γυνίαν P || 594 versus in 603 non quadrat: possis seu ὀρέων (Bauer), φλογερὰν (Schum.) vel quid sim. ante τίθεται inserere seu ἄγαμαι 603 delere (L² alii), at minus recte | ἱππόστασιν (et sch.)] ὑπόστασιν V || 595 τ' δ' BV | Αἰγαίων' sch.^B: αἰγαῖον codd. sch.^B alterum || 598 ξεῖνον Ald.: ξένον codd. || 599 φίλας Ald.: φιλίας codd. || 600 τὸ — αἰδῶ] τὸ γὰρ εὐγενές εὐγενῆς αἰδεῖται ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ B (qui dein εὐγενῆς αἰ. cancellavit) Ga || 603 cf. ad 594 || 605 κεδνὰ (et L¹⁷⁰)] καὶ κενὰ L¹ fere καινὰ Haun || 608 πρὸς] εἰς BV || 612 χερὶ P || 617 δυσμενῇ BV Ga Ge sch.

ἥτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνον, 620
 καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἶασε σοῦ
 στερέντα γήρᾳ πενθίμῳ καταφθίνειν,
 πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον
 γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.
 ὦ τόνδε μὲν σώσας, ἀναστήσασα δὲ 625
 ἡμᾶς πίτνοντας, χαῖρε, κὰν Αἰδου δόμοις
 εὖ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμονους
 λύειν βροτοῖσιν, ἢ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.
 ΑΔ. οὗτ' ἤλθες ἐς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον, 630
 οὗτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
 κόσμον δὲ τὸν σὸν οὐποθ' ἦδ' ἐνδύσεται.
 οὐ γάρ τι τούτων ἐνδεῆς ταφήσεται.
 τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὠλλύμην ἐγώ.
 σὺ δ' ἐκποδὼν στάς καὶ παρεῖς ἄλλῳ θανεῖν
 νέῳ γέρον ὦν, τόνδ' ἀποιμώξῃ νεκρόν; 635
 οὐκ ἦσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ;
 οὐδ' ἢ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
 μήτηρ μ' ἔτικτε; δουλίου δ' ἀφ' αἵματος
 μαστῶ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα;
 ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν ὃς εἶ, 640
 καί μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
 ἢ τᾶρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχία,
 ὃς τηλικόσδ' ὦν κἀπὶ τέρμ' ἦκων βίου
 οὐκ ἠθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε 645
 γυναῖκ' ὀθνεῖαν, ἣν ἐγὼ καὶ μητέρα
 πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἂν ἡγοίμην μόνην.
 καίτοι καλόν γ' ἂν τόνδ' ἀγῶν' ἡγωνίσω,
 τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών, βραχὺς δέ σοι
 πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος. 650
 [κἀγὼ τ' ἂν ἔζων χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον,
 κοῦκ ἂν μονωθείς ἔστενον κακοῖς ἐμοῖς.]
 καὶ μὴν ὅσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαίμονα

622 καταφθίνειν Matth.: καταφθινεῖν codd. || 623 εὐκλεέστατον BLP || 625 τόνδ' ἐμὸν LP || 626 κ' εἰν BV || 630 λέγω] νέμω Schmidt || 632 τούτων Gar.: τῶν σῶν codd. || 635 ἀποιμώξῃ Matth.: ἀποιμώξεις LP ἀποιμώξῃ B ἀποιμώξεις V || 636–641 del. Badh., 641 tantum Wag. Wil., vel unum vel alt. alii | signa interrogationis pos. Weil Murr. || 643 ὃς τηλικόσδ' Haun: ὃς τηλίκος δ' BV (ὁ τ. δ' Dup.) τηλίκος L τ' ἡλίκος P || 647 πατέρα τέ γ'] πατέρα τ' BV καὶ πατέρα γ' Hart. Mér. | μόνην] ἐμὸν V || 651–652 del. Lent. conl. 295s. || 651 ἔξην B sch.

655 πέπονθας· ἤβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 παῖς δ' ἦν ἐγὼ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων,
 ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
 λείπειν ἔμελλες ὀρφανὸν διαρπάσαι.
 οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὥς ἀτιμάζοντα σὸν
 γῆρας θανεῖν προύδωκας, ὅστις αἰδόφρων
 660 πρὸς σ' ἦ μάλιστα· κἀντὶ τῶνδ' ἐμοὶ χάριν
 τοιάνδε καὶ σὺ χῆ τεκοῦς' ἡλλαξάτην.
 τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἂν φθάνοις,
 οἳ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
 περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
 665 οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῇδε μὴ θάψω χερί·
 τέθνηκα γὰρ δὴ τοῦπί σ'· εἰ δ' ἄλλου τυχὼν
 σωτῆρος αὐγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
 καὶ παῖδά μ' εἶναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
 μάτην ἄρ' οἳ γέροντες εὐχονται θανεῖν,
 670 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρόν χρόνον βίου·
 ἦν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
 θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύν.
 XO. παύσασθ'· ἄλλις γὰρ ἡ παροῦσα συμφορὰ·
 ὦ παῖ, πατρὸς δὲ μὴ παροξύνῃς φρένας.
 675 ΦΕ. ὦ παῖ, τίς' ἀνχεῖς, πότῃρα Λυδὸν ἢ Φρύγα
 κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
 οὐκ οἶσθα Θεσσαλὸν με κἀπὸ Θεσσαλοῦ
 πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
 ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
 680 ῥίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει.
 ἐγὼ δέ σ' οἴκων δεσπότην ἐγεινάμην
 κἄθρεψ', ὀφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν·
 οὐ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,

659 Hesych. α 1777 = I 64 L. αἰδήφρων (h. e. αἰδό-)· αἰσχυντηρός || 669–672 Stob.
 IV 52, 1 = V 1074, 3–7 H. (671 ἦν] ἀν SA | οὐκ ἔστ' SA) || 669–670 Men. dist. Par.
 49s. (= 38 Studem.) = fr. 713 = CAF III 203, 6s. Kock (μακρόν χρ. β.] πολύχρονον
 βίον cod. πολὺν χρ. βίου Mei.) || 675 (πότῃρα–) Ar. av. 1244

654 ἡβήσας P || 655 ἦν ἐγὼ] ἡ γεγώς Nauck || 656 δόμον] χθόνα fort. scrib. ||
 657 διαρπάσειν BV || 658s. ἀτιμάζων τὸ σὸν . . . προῦδωκά σ' B (contra quidem
 sch.) V || 660 ἡ Elms.: ἦν fere codd. || 663–664 καὶ¹ – περιστελοῦσι om. P || 665 τῇδε
 μὴ Weil: τῇδ' ἐμῇ codd. | θάλλω V || 666 σ' σοι Ge σέ Murr. || 671 ἦν] εἰ Ge | ἔλ-
 θοι V || 672 θανεῖν BGa (θνήσκειν et GbGe) || 674 φρένα LP || 675 ὦ παῖ] παπαῖ
 Bothe || 679 ἄγαν μ' ὕ. L ἄγαν γ' ὕ. Ga | λόγος Gb (-ους GaGe) || 680 οὐ βαλὼν]
 οὐχ ἀπλῶς Blay. || 682 ὀφείλων, δ' om., LP | ὑπερθνήσκων P, unde ὀφείλων, οὐχ
 ὑπερθνήσκων Mus.

- παίδων προθνήσκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.
 σαντῶ γὰρ εἶτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς 685
 ἔφης· ἃ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.
 πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
 λείπω· πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.
 τί δῆτά σ' ἠδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;
 μὴ θνήσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ. 690
 χαίρεις ὄρων φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;
 ἢ μὴν πολὺν γε τὸν κάτω λογίζομαι
 χρόνον, τὸ δὲ ζῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.
 σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,
 καὶ ζῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην, 695
 ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν
 λέγεις, γυναικός, ὧ κάκισθ', ἥσσημένος,
 ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προύθανεν νεανίου;
 σοφῶς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,
 εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ 700
 γυναιῖχ' ὑπὲρ σοῦ· κἄτ' ὀνειδίζεις φίλοις
 τοῖς μὴ θέλουσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς ὢν κακός;
 σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαντοῦ φιλεῖς
 ψυχὴν, φιλεῖν ἅπαντας· εἰ δ' ἡμᾶς κακῶς
 ἐρεῖς, ἀκούσῃ πολλὰ κοῦ ψευδῇ κακά. 705
- ΧΟ. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὶν κακά·
 παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροθῶν.
- ΑΔ. λέγ', ὥς ἐμοῦ ᾠλέξαντος· εἰ δ' ἀλγεῖς κλύων
 τάληθές, οὐ χρῆν σ' εἰς ἔμ' ἐξαμαρτάνειν.
- ΦΕ. σοῦ δ' ἂν προθνήσκων μᾶλλον ἐξημάρτανον. 710
- ΑΔ. ταῦτόν γὰρ ἡβῶντ' ἄνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;
- ΦΕ. ψυχῇ μιᾷ ζῆν, οὐ δυοῖν, ὀφείλομεν.
- ΑΔ. καὶ μὴν Διός γε μείζονα ζώης χρόνον.
- ΦΕ. ἀρᾷ γονεῦσιν οὐδὲν ἔκδικον παθῶν;

691 Ar. Thesm. 194 (et sch. ad l. = 266, 15 Dübner). cf. nub. 1415 κλάουσι παῖδες, πατέρα δ' οὐ κλάειν δοκεῖς; necnon sch. Tricl. 1415b = I III² 191, 5s. Koster | Arrian. Epict. diss. II 22, 11 χαίρεις — δοκεῖς (quod del. Elt.) dein θέλεις βλέπειν φῶς, πατέρα δ' οὐ θέλειν δοκεῖς;

685 δυστυχεῖς ... εὐτυχεῖς Elms. || 689 ἠδίκησα LP || 690 post 691 traie. F. G. Schmidt fort. recte || 693 μικρόν (et GbGe) || 697 λέγεις] ψέγεις Herv.² || 699 δ' εὔρες LP || 700 πείσειας ἂν LP (πείσεις ἀεὶ et sch.) || 708 ᾠλέξαντος Tui. e sch.^B: ᾠλέγοντος sch.^V (ἐλ-) Herm. λέξαντος VLP sch.^D λέγοντος B || 711 ἡβῶντ' B^cV¹L sch.] ἡμῶν τ' BVP || 713 μείζονα Schaef. (et sch.): μείζον' ἂν L μείζον' ἂν BV μείζον ἂν P | ζώοις BV

- 715 *ΑΔ.* μακροῦ βίου γὰρ ἡσθόμην ἐρῶντά σε.
ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
ΑΔ. σημεία τῆς σῆς, ὧ κάκιστ', ἀψυχίας.
ΦΕ. οὔτοι πρὸς ἡμῶν γ' ὤλετ'· οὐκ ἐρεῖς τόδε.
ΑΔ. φεῦ·
εἶθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' ἐς χρεῖαν ποτέ.
720 *ΦΕ.* μνήστευε πολλὰς, ὡς θάνωσι πλείονες.
ΑΔ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἠθέλες θανεῖν.
ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
ΑΔ. κακὸν τὸ λῆμα κοῦκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
ΦΕ. οὐκ ἐγγελαῖς γέροντα βαστάζων νεκρόν.
725 *ΑΔ.* θανῇ γε μέντοι δυσκλεῆς, ὅταν θάνῃς.
ΦΕ. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
ΑΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων.
ΦΕ. ἦδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφηῦρες ἄφρονα.
ΑΔ. ἀπελθε κάμ' ἐπὶ τόνδ' ἕα θάψαι νεκρόν.
730 *ΦΕ.* ἄπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὦν αὐτῆς φονεύς,
δίκας τε δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.
ἦ τὰρ' Ἄκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,
εἰ μὴ σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
ΑΔ. ἔρρων νυν, αὐτὸς χῆ ξυνοικήσασά σοι,
735 ἄπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
γηράσκετ'· οὐ γὰρ τῶδ' ἔτ' ἐς ταῦτόν στέγος
νεῖσθ'· εἰ δ' ἀπειπεῖν χρῆν με κηρύκων ὕπο
τὴν σὴν πατρώαν ἐστίαν, ἀπεῖπον ἄν.
ἡμεῖς δέ — τοὺν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν —
740 στείχωμεν, ὡς ἂν ἐν πυρὶ θῶμεν νεκρόν.

ΧΟ. ἰὼ ἰὼ. σχετλία τόλμης,
ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
χαῖρε· πρόφρων σὲ χυθόνιος θ' Ἑρμῆς
Αἰδῆς τε δέχοιτ'. εἰ δέ τι κάκει·

732–733 etym. m. s. Ἄκαστος = 45, 33 Gais. (732 ἀνδράσι, 733 εἰ μὴ σ' ἢ ἡ μῆς)

716 νεκρὸν γ' V | τόνδ' | τόν γ' B || 717 σημεία γ', ὧ κάκιστε, ταῦτ' ἀψυχίας LP ||
718 οὔτοι . . . γ' | οὔτι . . . LP || 723 ἀνδράσι LP Ga || 725 θανῇ | θάνῃ P | θάνῃς | θάνῃ
BV fere || 726 μέλλει BV Gb (μέλει et Ga) || 729 καί με LP || 731 τε | δέ LP || 732 ἦ
Mus.: ἦ fere codd. | ἄκλανστος οὐκ ἔστ' ἐν ἄ. ἔτι V || 734 ἔρρων sch.⁷²: ἔρρων L ἔρροις
BV sch. (lemma) ἔρρο* P || 735 ἄπαιδες B | ὄντες BV, L^{prob} || 736 τῶδ' ἔτ' Elms.:
τῶδ' ἔτ' LP τῶδέ γ' BV | ταῦτό LP || 737 χρῆ BLP sch. || 739 ποσὶ VP | κακόν
οἰστέον B || 741 ἰὼ semel LP | σχετλίη V | τόλμας B || 742 ὦ γενναία post ἀρίστη
traie. B | ἀρίστα LP || 743 προφέρων B | θ' om. B || 743 s. αἰδῆς Ἑρμῆς τε δέχῃτ' V

πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'
 Αἰδου νύμφη παρεδρεύοις.

745

ΘΕΡΑΠΩΝ

πολλοὺς μὲν ἤδη καὶ παντοίας χθονὸς
 ξένους μολόντας οἶδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
 οἷς δεῖπνα προύθηκ'· ἀλλὰ τοῦδ' οὐπω ξένου
 κακίον' ἐς τήνδ' ἐστίαν ἐδεξάμην.

750

δς πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην ὄρων
 ἐσῆλθε κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
 ἔπειτα δ' οὔτι σωφρόνως ἐδέξατο
 τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθὼν,
 ἀλλ', εἴ τι ἐμὴ φέροιμεν, ὥτρυνεν φέρειν.

755

ποτήρα δ' ἢ χεῖρεςσι κίσσινον λαβὼν
 πίνει μελαίνης μητρὸς εὖζωρον μέθυ,
 ἕως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλόξ
 οἶνον· στέφει δὲ κρατα μυρσίνης κλάδοις
 ἄμουσ' ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν·
 δ μὲν γὰρ ἦδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
 οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλαίομεν
 δέσποιναν· ὄμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
 τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ὧδ' ἐφίετο.

760

καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἐστιῶ
 ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ ληστήν τινα,
 ἣ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεισπόμην
 οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
 δέσποιναν, ἣ ἴμοι πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
 μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρῶετο,
 ὀργὰς μαλάσσουσ' ἀνδρός. ἄρα τὸν ξένον
 στυγῶ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

765

HP. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
 οὐ χρὴ σκυνθροπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
 εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
 σὺ δ' ἄνδρ' ἐταῖρον δεσπότην παρόνθ' ὄρων,

775

757 Hesych. μ 1295 = II 664 L. μητρὸς μέθυ· ἐκ τῆς ἀμπέλου | ε 6819 = II 224 L.
 εὖζωρον· εὐκέραστον || 771 Apost. III 59a = CPG II 300, 17 cod. A^m

745 μετέχουσα P μετέχου V || 746 νύμφη BLP | προσεδρεύοις LP || 750 κάκιον
 fere BVL || 755 φέροιεν V || 756 χεῖρες V L P G h || 759 μυρσίνης Can.: μυρσίνοις
 codd. || 760s. δισσὰ — ἦδε om. L¹ P secl. Hay. || 769 ἦ ἴμοι Wak.: ἦ μοι codd.

- στυνγνῶ προσώπῳ καὶ συνωφρυνωμένῳ
 δέχῃ, θυραίου πῆματος σπουδὴν ἔχων.
 δεῦρ' ἔλθ', ὅπως ἂν καὶ σοφώτερος γένη.
 780 τὰ θνητὰ πράγματ' οἶδας ἦν ἔχει φύσιν;
 οἶμαι μὲν οὐ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἄκουέ μου.
 βροτοῖς ἅπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
 κοῦκ ἔστι θνητῶν ὅστις ἐξεπίσταται
 τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται.
 785 τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται,
 κᾶστ' οὐ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.
 ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
 εὐφραине σαυτόν, πῖνε, τὸν καθ' ἡμέραν
 βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
 790 τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
 Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενὴς γὰρ ἡ θεός.
 τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ πιθοῦ λόγοις
 ἐμοῖσιν — εἴπερ ὀρθά σοι δοκῶ λέγειν;
 οἶμαι μὲν. οὐκουν τὴν ἄγαν λύπην ἀφείς
 795 πῆγ μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλὼν τύχας,
 στεφάνοις πυκασθείς; καὶ σάφ' οἶδ' ὀδούνεκα
 τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν
 μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφον.
 ὄντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών·
 800 ὥς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυνωμένοις
 ἅπασιν ἔστιν, ὥς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῇ,
 οὐ βίος ἀληθῶς ὁ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
 ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
 οὐχ οἷα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.
 805 ΗΡ. γυνὴ θυραῖος ἢ θανοῦσα· μὴ λίαν
 πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπότηαι.
 ΘΕ. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά;

780–785 Plut. cons. Ap. 11, 107bc (780 οἶδας seu οἶσθα seu οἶσθ' αὖ' seu al. codd.) || 782–789 Orion anth. 8, 4 = 53, 3–11 Schn. (786 κᾶστ' οὐ] οὐκ ἔστι) || 782–784 Stob. IV 51, 13 = V 1068, 19–1069, 3 H. || 782 Men. mon. 110 Jä. (κατθανεῖν] τὸ θ. Pap.) || 801 Suda s. ὥς γ' ἐμοὶ κριτῇ = III 625, 4 Ad. | sch. Soph. Ai. 395 = 38, 7–9 Papag. cf. An. Gr. 74, 3 Bekk.

781 οἶμαι (et GbGe)] δοκῶ Plut. || 783 ἔστιν αὐτῶν Plut. | θνητὸς GbGe || 785 οἶ (et GaGbGe)] ποῖ Orion οὐ LP || 787 τοῦτ' Orion || 789 τέχνης Ga || 790s. πλεῖστον . . . Κύπριν] inv. ord. B || 792 πιθοῦ Monk: πείθον BVL πίθου P || 794 οἶμαι . . . οὐκουν] ΘΕ. οἶμαι μὲν. ΗΡ. οὐκουν fere B || 795–796 del. Herw. conl. 829. 832 || 795 πῆγ P | τύχας] πύλας B⁹² sch.^B cf. ad 829 || 797 φρενῶν] κακοῦ BV GaGe

- HP. εἰ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
 ΘΕ. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.
 HP. οὐ χρῆν μ' ὀθνεῖον γ' οὔνεκ' εὖ πάσχειν νεκροῦ; 810
 ΘΕ. ἦ κάρτα μέντοι καὶ λίαν θυραῖος ἦν.
 HP. μῶν ξυμποράν τιν' οὔσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;
 ΘΕ. χαίρων ἴθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.
 HP. ὅδ' οὐ θυραίων πημάτων ἄρχει λόγος.
 ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάζοντ' ἂν ἡχθόμην σ' ὄρων. 815
 HP. ἀλλ' ἦ πέπονθα δεῖν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
 ΘΕ. οὐκ ἦλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.
 [πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι· καὶ κουράν βλέπεις
 μελαμπέπλους στολμούς τε. HP. τίς δ' ὁ κατθανών;]
 HP. μῶν ἢ τέκνων τι φροῦδον ἢ γέρων πατήρ; 820
 ΘΕ. γυνῇ μὲν οὖν ὄλωλεν Ἀδμήτου, ξένε.
 HP. τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
 ΘΕ. ἡδεῖτο γάρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.
 HP. ὦ σχέτλι', οἷας ἡμπλακες ξυναόρου.
 ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825
 HP. ἀλλ' ἡσθόμην μὲν ὄμμ' ἰδὼν δακρυρροοῦν
 κουράν τε καὶ πρόσωπον· ἀλλ' ἔπειθέ με
 λέγων θυραῖον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.
 βία δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας
 ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένου δόμοις, 830
 πράσσοντος οὕτω. κᾶτα κωμάζω κάρα
 στεφάνοις πυκασθείς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
 κακοῦ τοσοῦτου δώμασιν προκειμένου.
 ποῦ καί σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολῶν;
 ΘΕ. ὀρθὴν παρ' οἶμον, ἢ 'πὶ Λάρισαν φέρει, 835
 τύμβον κατόψῃ ξεστὸν ἐκ προαστίου.
 HP. ὦ πολλὰ τλᾶσα καρδία καὶ χεῖρ ἐμή,
 νῦν δεῖξον οἷον παῖδά σ' ἢ Τιρυνθία

820 sch. = 235, 19s. Schw. ταῦτα δὲ τὰ τρία <λαμβεῖα> ἐν τισιν οὐκ ἔγκειται (818—20 scil., an 818s. an 819s.?) || 837—840 Tzetz. hist. II 811—814 (839 Ἡλεκτρυνῶνος)

809 ἄγαν γ' ἐ. LP || 810—811 del. Prinz, loco 818—819 dub. collocaverit Weck. || 810 οὐ χρῆν μ' (et sch.) || οὔκουν LP || 811 θυραῖος] οἰκείος VLP sch. || 812 ἔφραξε V || 815 τι . . . σ'] σε . . . L, P (qui . . .*) || 817 δόμονος LP || 818—819 del. Kνίč., Bauer (qui tum in sch. scribit τὰ δύο) || 820 τι φροῦδον ἢ] τι φροῦδον γένος ἢ V^{ac} τις φροῦδος ἢ L τις ἢ φροῦδος ἢ P || 825 μόνον L || 827 ἀλλ'] ἀλλ' ὅμως V || 829 πύλας] τύχας πύλας B^{aras} || 831 κᾶτα κωμάζω B¹O: κατακωμάζω BV fere κᾶτ' ἐκώμαζον L κάπ-εκώμαζον P || 833 δώμασι LP δόματος V | προσκειμένου Scal. (προκ- et sch.) || 834 νιν] νῦν L || 835 Λάρισαν Nauck: λάρισσαν codd. || 836 προαστείου VP || 837 καὶ χεῖρ (et GbGe)] ψυχὴ τ' B^{Ga} | ἐμοί Gb || 838 σ'] μ' Tour.

840 Ἡλεκτρύωνος γείνατ' Ἀλκμήνη Διί.
 δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
 γυναιῖκα κᾶς τόνδ' αὖθις ἰδρῦσαι δόμον
 Ἀλκηστιν, Ἀδμήτῳ θ' ὑπορυγῆσαι χάριν.
 ἐλθὼν δ' ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
 Θάνατον φυλάξω, καί νιν εὐρήσειν δοκῶ
 845 πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων.
 κᾶνπερ λοχαίας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συνθεῖς
 μάρψω, κύκλον δὲ περιβάλω χεροῖν ἐμαῖν,
 οὐκ ἔστιν ὅστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
 μογοῦντα πλευρά, πρὶν γυναικ' ἐμοὶ μεθῆ.
 850 ἦν δ' οὖν ἀμάρτω τῆσδ' ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
 πρὸς αἵματηρὸν πέλανον, εἴμι τῶν κάτω
 Κόρης Ἀνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους
 αἰτήσομαί τε· καὶ πέποιθ' ἄξιεν ἄνω
 Ἀλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένου,
 855 ὃς μ' ἐς δόμους ἐδέξατ' οὐδ' ἀπήλασε,
 καίπερ βαρεῖα συμφορᾷ πεπληγμένος,
 ἔκρυπτε δ' ὦν γενναῖος, αἰδεσθεῖς ἐμέ.
 τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,
 τίς Ἑλλάδ' οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
 860 εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς.

ΑΔ. ἰώ, στυγναὶ

865 πρόσοδοι, στυγναὶ δ' ὄψεις χήρων
 μελάθρων. ἰώ μοί μοι. αἶ αἶ.
 ποῖ βῶ; πᾶ σιῶ; τί λέγω; τί δὲ μή;
 πῶς ἂν ὀλοίμαν;
 ἦ βαρυδαίμονα μήτηρ μ' ἔτεκεν.
 ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
 κεῖν' ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.

846 (—ἐξέδρας) etym. m. cod. Flor. s. *λόχαιον* = E. Miller, *Mélanges* 208, 9s. (*λόχαια* σαντόν) || 861ss. cf. Ar. vesp. 749–754 (praes. 866s. et 753 *κείνων* ἔραμαι, *κεῖθι* γενοίμαν)

839 ἡλεκτρυῶνος γείνατ' VLP fere ἡλεκτρυόνος γείνατ' Haun Ἡλεκτρύωνος ἐγείνατ' Blom. Ἡλεκτρυῶνη γείνατ' Wil. conl. Hes. scut. 86 || 840 σῶσαι om. B || 841 κᾶς Murr.: *κεῖς* fere codd. || 843 μελάμπετρον Mus. conl. sch. = 236, 5 Schw. μελαίνας πτέρυγας ἔχων || 846 λοχαίας fere etym. m. sch.⁷⁰ (*λοχίας*, corr. Schw., 236, 8): *λοχήσας* codd. || 847 περιβάλω Monk: *περιβαλῶ* LP *περιβαλῶν* BV sch. (*περιβαλῶν* χεροῖν τύχῳ dub. Weck.) || 852 ἀνηλίους V || 861 ἰώ <ἰώ> L² (coniec. Herm.) | *στυγεραὶ* P || 862 ἰώ — αἶ αἶ] μοι ἔ ἔ V μοί μοι ἔ ἔ BGb ἰώ μοί μοι· αἰαῖ <αἰαῖ> Herm. || 863 πᾶ Pors. (πῇ L²Va): *ποῖ* BVLP Gb cf. Hec. 1056 || 865 ἔτικτεν BV (ἔτεκεν et GaGb)

οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν
οὔτ' ἐπὶ γαίᾳ πόδα πεζεύων·
τοῖον ὁμηρόν μ' ἀποσυλήσας
 Αἰδη Θάνατος παρέδωκεν.

870

ΧΟ. πρόβα, πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. ΑΔ. αἰαῖ.
ΧΟ. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. ΑΔ. ἔξ.
ΧΟ. δι' ὁδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα . . . ΑΔ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τὰν νέρθε δ' οὐδὲν ὠφελεῖς. ΑΔ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου
 πρόσωπον ἄντα λυπρόν.

[στρ.]

875

ΑΔ. ἔμνησας ὃ μου φρένας ἤλκωσεν·
τί γὰρ ἄνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἁμαρτεῖν
πιστῆς ἀλόχου; μή ποτε γήμας
 ὠφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν
μία γὰρ ψυχὴ, τῆς ὑπεραλγεῖν
μέτριον ἄχθος·
παίδων δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους
 εὐνὰς θανάτοις κεραϊζομένας
οὐ τλητὸν ὄρῶν, ἐξὸν ἀτέκνους
 ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.

880

885

ΧΟ. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἦκει· ΑΔ. αἰαῖ.
ΧΟ. πέρας δέ γ' οὐδὲν ἀλγέων τίθης. ΑΔ. ἔξ.
ΧΟ. βαρέα μὲν φέρειν, ὁμῶς δὲ . . . ΑΔ. φεῦ φεῦ.
ΧΟ. τλᾶθ'· οὐ σὺ πρῶτος ὤλεσας . . . ΑΔ. ἰὼ μοί μοι.
ΧΟ. γυναικα· συμφορὰ δ' ἑτέρους ἑτέρα
 πιέζει φανείσα θνατῶν.

[ἀντ.]

890

879–880 (–ἀλόχου) Stob. IV 22, 79 = IV 527, 12–14 H. || 882–884 Stob. IV 22, 39 = IV 516, 15–18 H. (882 ἀγάμους τ[ε] ΜΑ) || 889 Hesych. δ 2639 = I 487 L. δυσπάλαιστος· ἀκαταγώνιστος | Suda s. δυσπάλαιστος = II 152, 20 δυσκαταγώνιστος· οὕτως Εὐριπίδης

868 χαίρω προσορῶν] χαίρων προσορῶ B Ga sch.^B || 872–877 (et 878–888, nisi quod ad. ante 878 add. L²) choro trib. L || 875 νέρθε δ' Herm.: νέρθεν codd. || 876–888 Admeto P || 877 antistrophicō 894 non respondet: <κάτ>αντα Lent. <γ' ἐν>αντα MÉR. <σ' ἐν>αντα Hart. alii alia || 878 ὁμοῦ V | φρέν' V sch.^V (φρένας et sch.^B Gb) | ἤλκω-σε V || 880 πιστῆς] φιλίας V cf. ad 917 || 883 μία γὰρ ψυχὴ, τῆς Stob. (codd. praeter unum): μία γὰρ ψυχὴ τῆς δ' BV Ga Ge Stobaei A² μιᾷ γὰρ ψυχῇ τῆς δ' L ψυχῇ γὰρ μιᾷ τῆσδ' P || 885 νυμφιδίων L^{s1} || 887s. ἀτέκνοις ἀγάμοις τ' LP (-ους -ους τ' et sch., Ga, Ge, qui tum -ους τ' -ους τ') || 889–894 choro trib. LP || 889–891 sic distribuit V: choro τύχα – αἰ αἰ, Admeto πέρας – τιθεῖς, choro ἔξ – ὁμῶς δέ || 890 γ' om. LP | τιθεῖς V LP || 892 πρῶτον B || 893 γυναικα om. B || 894 θνητῶν BVP βροτῶν Ge

895 *ΑΔ.* ὦ μακρὰ πένθη λῦπαί τε φίλων
 τῶν ὑπὸ γαῖαν.
 τί μ' ἐκώλυσας ῥῖπαι τύμβου
 τάφρον ἐς κοίλην καὶ μετ' ἐκείνης
 τῆς μέγ' ἀρίστης κείσθαι φθίμενον;
 900 δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Αἰδης ψυχὰς
 τὰς πιστοτάτας σὺν ἂν ἔσχεν, ὁμοῦ
 χθονίαν λίμνην διαβάντε.

[σπρ. *ΧΟ.* ἐμοί τις ἦν
 ἐν γένει, ὦ κόρος ἀξιόθρηνος
 905 ὤλετ' ἐν δόμοισιν
 μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
 ἔφερε κακὸν ἄλις, ἄτεκνος ὦν,
 πολιὰς ἐπὶ χαίτας
 ἤδη προπετῆς ὦν
 910 βιότου τε πόρσω.

ΑΔ. ὦ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
 πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
 δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
 915 τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν
 σὺν θ' ὕμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
 φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων,
 πολυάχνητος δ' εἴπετο κῶμος,
 τήν τε θανοῦσαν κᾶμ' ὀλβίζων,
 920 ὥς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
 ὄντες ἀρίστων σύζυγες εἴμεν·
 νῦν δ' ὕμεναίων γόος ἀντίπαλος
 λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολμοὶ
 πέμπουσί μ' ἔσω
 925 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμους.

903 ss. Cic. Tusc. III 29; Galen. Hippocr. et Plat. IV 7 = V 417 Kühn (ex Posidonio: cf. fr. 165 = 151, 8ss. Edelst.-K.) an huc respiciant, quod nonnulli sunt hallucinati, valde incertum || 907 Hesych. α 3036 = I 107 L. ἄλις· ἱκανῶς, πληρέστατον vgn αὐταρκες p, ἔστι καὶ μετρίως, ὥς Εὐριπίδης Ἀλκμήστιδι

896 γαῖαν V γαίας Monk || 897 ῥῖπαι Herm.: ῥίπαι codd. || 898 κοινὴν Hoef. | καὶ μετ'] κατ' LP || 901 σὺν ἂν ἔσχεν Lent.: συνανέσχεν VLP συνέχεν B || 902 λίμναν LP || 904 κόρος L²: κοῦρος BVLP || 905 ὤλετ' LP | δόμοισι LP || 907 ἔφερεν BL || 910 βίου B | πόρσω Gais.: πρόσσω codd. || 913 δ' om. BV || 916 εἴσω BVP || 917 φιλίας] πιστῆς sch.⁷² cf. ad 880 || 919 καὶ μ' L || 920 κᾶπ' L || 921 ἀρίσταις P | εἴμεν Heath (et L^{ac}?): εἰμὲν BP ἤμεν VL^{pc} (εἴμεν L^{ac}prob) || 924 εἴσω BV || 925 ἐς om. L

- ΧΟ.** παρ' εὐτυχῇ
 σοὶ πότμον ἦλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
 βίοτον καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν·
 τί νέον τόδε; πολλοῖς
 ἤδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτας. [δν] 930
- ΑΔ.** φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον 935
 τοῦμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεταιί ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεῆς ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', ὃν οὐ χρῆν ζῆν, παρεῖς τὸ μόρσιμον
 λυπρὸν διάξω βίοτον· ἄρτι μανθάνω. 940
 πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τίν' ἂν προσειπῶν, τοῦ δὲ προσρηθεῖς ὕπο,
 τερπνῆς τύχοιμ' ἂν εἰσόδου; ποῖ τρέφομαι;
 ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελεῖ μ' ἐρημία,
 γυναικὸς εὐνὰς εὐτ' ἂν εἰσίδω κενὰς 945
 θρόνους τ' ἐν οἷσιν ἴξε, καὶ κατὰ στέγας
 αὐχμηρὸν οὐδας, τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
 πίπτοντα κλαίῃ μητέρ', οἳ δὲ δεσπότην
 στένωσιν οἷαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
 τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με 950
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἐξανέξομαι
 λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς ὁμήλικας.
 ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ τάδε·
 ἴδοῦ τὸν αἰσχυρῶς ζῶνθ', ὃς οὐκ ἔτλη θανεῖν, 955
 ἀλλ' ἦν ἔγρημεν ἀντιδοὺς ἀψυχία
 πέφευγεν Αἰδὴν· εἴτ' ἀνὴρ εἶναι δοκεῖ;
 στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα

940ss. cf. Ar. Lys. 865—869

926 ΧΟ. om. V || 929 ψυχάν. ΑΔ. ἔ. ἔ. ΧΟ. ὦ ἄδμητε, ἔθανε V ψυχάν. ἔ. ἔ. ἔθανεν B (qui tum ἔλιπεν) || 933 παρέλυσεν Matth.: -σε codd. || 934 δάμαρτος BLP (δάμαρτας et sch.) et Can. (qui 932 πολλοὺς) δάμαρτα dub. Matth. || 939 χρῆν Elms.: χρῆ codd. || 940 μανθάνων LP || 943 ἐξόδου Lent. (εἰσόδου et Ga sch.) || 944 ἐξελεῖ fere LP || 950 οἶκον BV || 951 τ' Wak.: γ' codd. || 954 κυρεῖ Monk || 957 εἴτ'] κάτ' LP

- 960 ἔξω. τί μοι ζῆν δῆτα κύδιον, φίλοι,
κακῶς κλύοντι καὶ κακῶς πεπραγότι;
- [στε. XO. ἐγὼ καὶ διὰ μούσας
καὶ μετάρσιος ἦξα, καὶ
πλείστων ἀψάμενος λόγων
965 κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας
ἡῆρον, οὐδέ τι φάρμακον
Θρήσσαις ἐν σανίσιν, τὰς
Ὀρφεῖα κατέγραψεν
970 γῆρος, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε
φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμῶν βροτοῖσιν.
- [ἀντ. μόνας δ' οὐτ' ἐπὶ βωμὸν
ἐλθεῖν οὔτε βρέτας θεᾶς
975 ἔστιν, οὐ σφαγίων κλύει.
μή μοι, πότνια, μείζων
ἔλθοις ἢ τὸ πρὶν ἐν βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὅ τι νεύσῃ,
σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾷ.
980 καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεις σὺ βία σίδαρον,
οὐδέ τις ἀποτόμου λήματός ἐστιν αἰδώς.
- [στε. καὶ σ' ἐν ἀφύκτοις χερῶν εἴλε θεὰ δεσμοῖς.
985 τόλμα δ' οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν
κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω.
καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
990 παῖδες ἐν θανάτῳ.
φίλα μὲν ὅτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δὲ θανοῦσ' ἔτ' ἔσται,
994 γενναιοτάταν δὲ πασᾶν ἐξεύξω κλισίαις ἄκοιτιν.
- [ἀντ. μὴδὲ νεκρῶν ὥς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω
τύμβος σᾶς ἀλόχου, θεοῖσι δ' ὁμοίως

960 Hesych. κ 4417 = II 542 L. κύδιον· κρείττον, αἰρετώτερον || 962–966 Stob. I 4, 3 = I 71, 9–14 W. (963 μεταρσίων ἦξα FP) || 966 (οὐδέ) –969 (–γῆρος) sch. Eur. Hec. 1267 = I 89, 14s. Schw. (κατέγραψε)

960 κέρδιον Purg. || 964 ἀρξάμενος Stob. || 967 σανίσιν Matth.: σανίσι codd. || 970 ἔδωκε Mus.: παρέδωκε(ν) codd. || 971 βροτοῖσι VL || 974 sq. ἔστιν οὔτε . . . ἐλθεῖν Wag. || 977 ἔλθοις om. L || 978 ὅτε νεύσει B || 980 Χαλύβοις LP || 981 σὺν βία Gb οὐ βία P | σίδαρον VPGb || 984 ἀφύκτοις LP | εἴλε] ἦλθε L²⁷² || 985 δ'] τόδ' B τὰδ' V || 986 φθινομένους V || 989 φθινύθουσι BV || 992 δὲ θανοῦσ' ἔτ' ἔσται Prinz: δὲ καὶ (καὶ om. B) θανοῦσα (–σ' P) ἔσται (ἔστιν LP) codd. δέ τι (δ' ἔτι Port. Barn.) καὶ θανοῦσα Ald. δὲ θανοῦσ' ἀπέσται dub. Gar. || 998 πᾶσαν BV || 998 ὁμοίως V

	τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων. καί τις δοχμίαν κέλευθον ἐκβαίνων τόδ' ἐρεῖ. Αὐτα ποτὲ προύθαν' ἀνδρός, νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων. χαῖρ', ὦ πότνι', εὖ δὲ δοίης. τοῖαί νιν προσεροῦσι φῆμαι.	1000
—	καὶ μὴν ὅδ', ὥς ἔοικεν, Ἀλκμήνης γόνος, Ἄδμητε, πρὸς σὴν ἐστίαν πορεύεται.	
HP.	φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἑλευθέρως, Ἄδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίον ἐγγὺς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος. σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν γυναικός, ἀλλὰ μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις, ὥς δὴ θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων. κᾶστεψα κρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην σπονδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς. καὶ μέμφομαι μὲν, μέμφομαι, παθὼν τάδε, οὐ μὴν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι. ὦν δ' οὐνεχ' ἦκω δεῦρ' ὑποστρέψας πάλιν λέξω. γυναιῖκα τήνδε μοι σῶσον λαβών, ἕως ἂν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών. πράξας δ' ὃ μὴ τύχοιμι — νοστήσαιμι γάρ — δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις. πολλῶ δὲ μόχθῳ χεῖρας ἤλθεν εἰς ἐμάς. ἀγῶνα γὰρ πάνδημον εὗρίσκω τινὰς τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνον, ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖ τὰ μείζονα νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βουφόρβια.	1010 1015 1020 1025 1030

1001 ἐμβαίνων BV || 1002 προύθαν' Monk: προῦθανεν fere codd. || 1003 ἐστὶν VL, P^{prob} || 1004 πότνια BV | διδοίης L, P^{prob} || 1005 φᾶμαι Monk || 1006 XO. BLP om. V || 1009 μομφὰς VPGb (-μφ- et Ga sch.^{BV}) || 1014 del. Lach. M^{er}. conl. 778, sed cf. et 814 || 1017 μὲν (et Ge)] δὴ L δέ P || 1021 θρηκίας L¹P θρηκίους L² Θρηκίους Barn. || 1022 ἐνθα B | βιστονῶν V || 1023 νοστήσαιμι L || 1024 σοι V sch.^V (σοῖσι et alt. sch.) | πρόσπολον LP sch.^{BV} (προσπολεῖν et alt. sch.) || 1025 πολλῶν δὲ μόχθων ἤλθε χεῖρας εἰς ἐμάς LP || 1027 πόνων B πόνου LP || 1029 γὰρ om. Q | τοῖς] τοῖσι PQ || 1030 αὖ τὰ] αὐτὰ BV

γυνή δ' ἐπ' αὐτοῖς εἶπετ' · ἐντυχόντι δὲ
 αἰσχροὺς παρῆναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
 ἀλλ', ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναιῖκα χρή·
 1035 οὐ γὰρ κλοπαῖαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν
 ἦκω· χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἴσως.
 ΑΔ. οὗτοι σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν αἰσχροῖσιν τιθεῖς
 ἔκρουψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας·
 ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἂν ἦν προσκείμενον,
 1040 εἴ του πρὸς ἄλλον δώμαθ' ὠρμήθης ξένου·
 ἄλλος δὲ κλαίειν τοῦμόν ἦν ἐμοὶ κακόν.
 γυναιῖκα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαί σ', ἄναξ,
 ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οἷ' ἐγὼ
 σῶζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν· πολλοὶ δέ σοι
 1045 ξένοι Φεραίων· μή μ' ἀναμνήσης κακῶν.
 οὐκ ἂν δυναίμην τήνδ' ὄρῳ ἐν δώμασιν
 ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
 προσθῇς· ἄλλος γὰρ συμφορᾷ βαρύνομαι.
 ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἂν δωμάτων νέα γυνή;
 1050 νέα γάρ, ὥς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
 πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
 καὶ πῶς ἀκραιφνῆς ἐν νέοις στρωφωμένη
 ἔσται; τὸν ἡβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ ῥάδιον
 εἶργειν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθίαν ἔχω.
 1055 ἢ τῆς θανούσης θάλαμον ἐσβήσας τρέφω;
 καὶ πῶς ἐπεσφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
 διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν,
 μή τίς μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
 προδόντ' ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας,
 1060 καὶ τῆς θανούσης· ἀξία δέ μοι σέβειν·
 πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ', ὦ γύναι,
 ἥτις ποτ' εἰ σύ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκῆστιδι
 μορφῆς μέτρ' ἴσθι· καὶ προσήϊξαι δέμας.

1036 μ'] γ' LP || 1037 Ἀδ. om. LPQ | ἀτίζων Q (coniec. Scal.): ἀτιμάζων BVLP
 sch. | αἰσχροῖσιν (-σι PQ)] ἐχθροῖσιν B -σι V || 1038 ἀθλίου B || 1039 προσκείμενον
 VPQGe || 1040 εἴ του] εἵπερ LP || 1043 ἄλλον Q | οὐ ante μὴ scripsit, dein oblīt. Q ||
 1045 μ' ἀναμνήσης] με μιμνήσῃς B με μιμνήσκεις V || 1048 προσθῇς L^{ac}P | συμφο-
 ραῖς B || 1049 γυνή νέα B || 1051 κατ'] μετ' Herm. | δὴ τιν' οἰκῇσει BQ (ἢ τίν' οἰ.
 Weid.) δῆθεν οἰκῇσει Reis. || 1052 ἐν] καὶ P | νέοις (et sch.)] δόμοις B | στρεφωμένη
 V^{s1}QGe || 1054 δὲ σοῦ Weck.: δέ σου codd. || 1055 θάλαμον εἰσβήσας BQ^{pc} εἰς θάλαμον
 βήσας VLP θάλαμον ἐμβήσας Schmidt | τρέφων B || 1058 ἐλέγξῃ V || 1059 ἄλλοις
 BVQ | πίτνειν VLP πίπτειν Q || 1060 δ' ἐμοὶ BVQ || 1062 ταῦτ' Port. (τὰ αὐτὰ L^{am}):
 ταῦτ' codd. || 1063 προσήϊξαι L προσήϊξε P προσήϊξα Q

- οἶμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἐξ ὀμμάτων
 γυναῖκα τήνδε, μή μ' ἔλῃς ἡρημένον. 1065
 δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναῖχ' ὄρᾱν
 ἐμήν· θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων
 πηγαὶ κατερρώγασιν· ὦ τλήμων ἐγώ,
 ὥς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.
XO. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἂν εὖ λέγειν τύχην· 1070
 χρὴ δ', ὅστις οἴσει, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
HP. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
 ἐς φῶς πορεύσασαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
 γυναῖκα καὶ σοι τήνδε πορσῦναι χάριν.
ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαι σ' ἂν. ἀλλὰ ποῦ τόδε; 1075
 οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.
HP. μή νυν ὑπέρβαλλ', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
ΑΔ. ῥᾶον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
HP. τί δ' ἂν προκόπτοις, εἰ θέλεις ἀεὶ στένειν;
ΑΔ. ἔγνωκα καὐτός, ἀλλ' ἔρως τις ἐξάγει. 1080
HP. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.
ΑΔ. ἀπώλεσέν με, καὶ μᾶλλον ἢ λέγω.
HP. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες· τίς ἀντερεῖ;
ΑΔ. ὥστ' ἄνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίω.
HP. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἡβάσκει κακόν. 1085
ΑΔ. χρόνον λέγοις ἂν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
HP. γυνή σε παύσει· καὶ νέοις γάμοις πιθοῦ.
ΑΔ. σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἂν ὠόμην.
HP. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύσῃ λέχος;
ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθῆσεται. 1090

1078 Men. mon. 693 Jä. | Dio Cass. XXXVIII 18 = I 443, 3s. Boissev. *ὅτι ῥᾶον παραινέσαι ἐτέροις ἐστὶν ἢ αὐτὸν παθόντα καρτερεῖν* | Stob. IV 49, 6 = V 1018, 16s. H. | Orion anth. 8, 24 = 55, 14 Schn. | Choric. or. Priam. adv. Polyd. = 155, 5s. Fö.-R. *εὐκολώτερον, οἶμαι, παντὶ παραμυθεῖσθαι τὸν πλησίον ἢ πταίσαντα καρτερεῖν* || 1079–1080 Chrysipp. affect. fr. 478 = SVF III 128, 33–37 ex Galen. Hippocr. et Plat. IV 6 = V 413, 9 Kühn || 1084–1085 Chrysipp. affect. fr. 482 = SVF III 132, 9–11 ex Galen. Hippocr. et Plat. IV 7 = V 419, 2s. Kühn (1084 μακρὸς [quod Müller del.], ceteris om.) || 1085 Phot. lex. s. *ἡβάσκει* = 251, 9 Naber

1064 ἐξ] ἀπ' LPQ || 1066 ὄρῶν V || 1068 τλήμων VPQGb || 1071 οἴσει Gar.: *εἰ σύ BVPQ* | *εἰ L* | *εἰσι Herm.* || 1072 ὥστε σὴν om. LP || 1077 νυν ὑπέρβαλλ' Monk: *νῦν ὑπέρβαλ' B* | *νῦν ὑπέρβαιν' VLPQ* | *αἰνεσίμως BVQ* || 1079 θέλοις Haun (*θέλεις et Chrysipp.*) | *στένειν ἀεὶ Chrysipp.* || 1080 *τις Chrysipp.*: *τίς μ' codd.* || 1082 καὶ *ἔτι BVP* || 1085 *νῦν*] *σε νῦν VGe* | *σ'· νῦν BGa* | *ἡβάσκει Chrysipp.*: *ἡβᾶ σοι codd.* (-*ᾶσι Ga*) || 1087 *νέοις γάμοις πιθοῦ Gar.*: *νέον γάμον πόθοι (πόθος LPQ) codd.* || 1089 *χηρεύσει B* | *χηρεύεις LPQ* | *λέχος] μόνος LPQ* || 1090 *ἥτις τῷδ' ἀνδρὶ V* | *ἡ τῷδ' ἀνδρὶ Dind. Dale*

- HP. μῶν τὴν θανοῦσαν ὠφελεῖν τι προσδοκᾷ;
 ΑΔ. κείνην δπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεών.
 1095 HP. ἐπήνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὔνεκ' εἰ φίλος.
 1094 ΑΔ. ὥς μήποτ' ἄνδρα τόνδε νυμφίον καλεῖν.
 1093 HP. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ΑΔ. θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὔσαν προδούς.
 HP. δέχου νυν εἴσω τήνδε γενναίων δόμων.
 ΑΔ. μή, πρὸς σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
 HP. καὶ μὴν ἁμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 1100 ΑΔ. καὶ δρῶν γε λύπη καρδίαν δηχθήσομαι.
 HP. πιθοῦ· τάχ' ἂν γὰρ ἐς δέον πέσοι χάρις.
 ΑΔ. φεῦ.
 εἶθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ ἴλαβές ποτε.
 HP. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾷς ἐμοί.
 ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ἡ γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 1105 HP. ἄπεισιν, εἰ χρεὴ· πρῶτα δ' εἰ χρεὼν ἄθρει.
 ΑΔ. χρεὴ, σοῦ γε μὴ μέλλοντος ὀργαίνειν ἐμοί.
 HP. εἰδῶς τι καὶ γὰρ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 ΑΔ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἀνδάνοντά μοι ποιεῖς.
 HP. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
 1110 ΑΔ. κομίζετ', εἰ χρεὴ τήνδε δέξασθαι δόμοις.
 HP. οὐκ ἂν μεθείμην τὴν γυναικα προσπόλοις.
 ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ', εἰ δοκεῖ, δόμους.
 HP. ἐς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
 ΑΔ. οὐκ ἂν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.
 1115 HP. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνη.
 ΑΔ. ἄναξ, βιάζῃ μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
 HP. τόλμα προτείνειν χεῖρα καὶ θιγεῖν ξένης.
 ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ὥς καταδοκῶ.
 HP. ἔχεις; ΑΔ. ἔχω; ναί. HP. σῶζε νυν, καὶ τὸν Διός

1095 cf. Theodos. Diac. Creta capta 74

1092 ὅπου πάρεστι Q (coniec. Weid.) || 1093–1095 hocce ordine: 1095. 1094. 1093 Schenkl || 1093 μυρίαν V || 1094 καλῶν BLP sch. (καλῶν; With.) καλόν V (καλεῖν et L²) καλεῖς Kníč., Herw. (qui tum οὔποτ' loco μήποτ') || 1096 προδῶς Q || 1097 νῦν BVPQ | γενναίαν LPQ || 1098 αἰτοῦμαι BV || 1099 ἁμαρτήσῃ Q || 1101 πείθου BVGaGe | τάχα γὰρ VGe (τάχ' ἂν γ. et Ga) || 1102 μὴ λάβες V μὴ λάβης P μὴ λάβοις L || 1105 ἄθρει] ὄρα LPQ || 1106 ὀργαίνειν νέμειν B | ἐμέ Dig. et olim Monk || 1108 om. V (qui tum Admeto 1109. 1111. 1113, Herculi 1110. 1112 trib.) || 1109 πείθου L πίδου P || 1111 μεθείμην VLP | τὴν] σοῖς B || 1112 εἰσάγαγ' V | δοκεῖ] βούλει BV | δόμους Marc. IX 10 (coniec. Monk): δόμοις codd. || 1114 δῶμα δ'] δώματ' BV || 1117 πρότεινε B προτείνειν LPQ | θιγεῖν Elms.: θίγειν VLPQ θίγε B || 1118 δὴ] μὴν LPQ | καταδοκῶ Gar.: κατατόμῳ codd. sch. || 1119 ναί Herculi Monk, Admeto trib. codd. καὶ mal. Wak. Gar. fort. recte | καὶ om. Q

- φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον. 1120
 βλέπον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρέπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
- ΑΔ. ὦ θεοί, τί λέξω; θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε;
 γυναικα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμωσ;
 ἢ κέρτομός μ' ἐκ θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά; 1125
- ΗΡ. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὀρᾷς δάμαρτα σήν.
- ΑΔ. ὄρα γε μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ἦ.
- ΗΡ. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
- ΑΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. σάφ' ἴσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θανμάζω τύχην. 1130
- ΑΔ. θίγω, προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμὴν;
 ΗΡ. πρόσειπ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσονπερ ἤθελες.
- ΑΔ. ὦ φιλτάτης γυναικὸς ὄμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὐ ποτ' ὄψεσθαι δοκῶν.
- ΗΡ. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν. 1135
- ΑΔ. ὦ τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καί σ' ὁ φυτύσας πατὴρ
 σώζοι· σὺ γὰρ δὴ τᾶμ' ἀνώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε;
 ΗΡ. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κυρίῳ. 1140
- ΑΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
 ΗΡ. τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χερσίν.
- ΑΔ. τί γάρ ποθ' ἦδ' ἀναυδος ἔστηκεν γυνή;
 ΗΡ. οὐπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
 κλύειν, πρὶν ἂν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις 1145
 ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλη φάος.
 ἀλλ' εἴσαγ' εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὦν
 τὸ λοιπόν, Ἄδμητ', εὐσέβει περὶ ξένους.
 καὶ χαῖρ'· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
 Σθενέλου τυράνῳ παιδὶ πορσυνῶ μολῶν. 1150
- ΑΔ. μείνον παρ' ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.
- ΗΡ. αὐθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγεσθαι με δεῖ.

1120 παῖδα om. V || 1121 πρὸς] δ' ἐς BLPQ fere | σῇ Mus. Mark.: σοι codd. | πρέπει Q || 1122 δ' om. V τ' Blay. || 1123 λεύσσω B λεύσω V || 1124 λεύσω V λεύσσων LP || 1125 μ' ἐκ Buech.: με codd. | ἐκπλήσει B ἐμπλήσει P ἐμπλήσει Q || 1126 ἔστιν ἄλλη· Rad., 1125 quidem del. || 1127 ὀρῶ γε — Denn. | τόδ' ἦ] τόδ' εἰσορῶ V || 1131 om. Q || 1132 πάνθ' ὅσαπερ fere LPQ || 1137 φυτεύσας BLPQ (φυτεύ- et Gb) || 1138 δὴ om. LPQ | ὠρθώσας LPQ || 1140 κοιράνῳ VLPQ (κυρίῳ et sch.) || 1143 ἔστηκε VP fere || 1144 τῶνδε B || 1150 τυράννου BLQ, def. Tui. | παιδὶ om. L

ΑΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις ὁδόν.
 1155 ἀστοῖς δὲ πάσῃ τ' ἐννέπω τετραρχία,
 χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἰστάναι
 βωμούς τε κνισᾶν βονθύτοισι προστροπαῖς.
 νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίῳ βίον
 τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.

ΧΟ. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 1160 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκῆτων πόρον ἦρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

1159–1163 Dio Cass. LXXVIII 8 = III 411, 16–21 Boissev. (τόδε Leun. τὸ VC) |
 cf. Lucian. tragod. 325–334 || 1159–1161 Lucian. symp. 48 || 1159–1160 Clem. Al.
 strom. VI 2, 14, 1 || 1159 Plut. adul. et am. 14, 58a; am. prol. 5, 497d || 1160–1162
 Stob. IV 47, 6 = V 1004, 11 – 1005, 2 H.

1153 ὁδόν (et B^{9a}) | δόμον LPQB^{9a} πόδα B δρόμον Wil. || 1154 πᾶσι VLP | τεταρ-
 χία LV || 1155 συμφοραῖς συνιστάναι BQ | ἐστάναι P || 1156 κνισᾶν Va: κνισσᾶν
 BVLP | προστροπαῖς VPQ || 1157 μεθηρμόσμεσθα V μεθηρμόσμεθα BL^{ac}PGaGe ||
 1160 πολλὰ τ' Π || 1161 δοκησαντ' Π || 1163 τόδε τὸ π. V | Subscr. τέλος εὐριπίδου
 ἀλκήστιδος BVP εὐριπίδου ἄλκηστις L

CONSPECTVS METRORVM

77–135

ΠΑΡΟΔΟΣ (an aa an bb an)

a 86–92 = 98–104 stropha prior

86 = 98	υ _ υ _ υ _ υ _	dim ia
	_ _ υ _ υ _ υ _	dim ia
	_ υ υ _ υ _ υ _	cho + ia (vel octos aeol.-chor.)
	_ _ _ υ υ _ υ υ	tetram da cat
90 = 102	υ _ υ υ _ υ υ _	enopl
	_ _ υ υ _ υ υ _	par
92 = 104	_ _ _ υ _ _	mo + ba

b 112–121 = 122–131 stropha altera

112 = 122	υ _ υ _ _ υ _	dim ia	vel { ia
	_ υ _ υ _ _	ith	
	_ _ _ υ υ _	} dodr (vel hem contr.)	
115 = 125	_ υ υ _ υ υ _		
	_ _ υ υ _	hem	
	_ _ υ υ _	pentas aeol.-chor.	
	_ _ υ υ _	pher	
	υ _ υ _ υ υ υ _	} dim ia	
	_ _ υ _ υ _ υ _		
120 = 130	_ υ υ υ υ υ υ	hypodochm	vel { dodecas aeol.-chor. sol
121 = 131	_ υ υ _ υ _ _	arist	(121/130 _ υ υ υ υ υ)

213–237

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Α' (aa)

213–225 = 226–237 stropha

213 = 226	υ _ _ υ _ _ υ _ υ _	dochm + hypodochm
	υ _ υ _ υ _ υ _	} dim ia +
	_ υ _ υ _ υ _	
215 = 228	υ _ υ υ _ υ _ υ υ	enneas aeol.-chor.
	_ υ υ _ υ _ υ _	octos aeol.-chor. (dim cho)
	_ υ υ _ υ _ _	heptas aeol.-chor. (arist)
	_ υ _ υ _ _ υ _ υ _	hypodochm hypodochm
	υ _ υ _ υ _ υ _	} dim ia +
	_ υ υ _ υ _ _	
220 = 233	υ _ υ _	ia
	_ _ υ _ υ _ υ _ υ _ υ _	trim ia
	υ _ υ _ υ _ υ _ υ _ _	trim ia cat
	_ _ υ _ _ υ _	} dim ia sync +
	υ υ _ υ υ _ υ _	
225 = 237	υ υ _ υ υ _ υ _ _	enopl
	υ υ _ υ υ _ υ _ _	enopl

CONSPECTVS METRORVM

238–243 an

244–279

AMOIBAION (aa bb c)

a 244–247 = 248–251 strophā prior

244 = 248 $\begin{array}{c} \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \end{array}$ tetram cho reiz vel { ibyc + pros dicol

b 252–258 = 259–265 strophā altera

252 = 259 $\begin{array}{c} \cup \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \text{—} \cup \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \text{—} \text{—} \\ \cup \cup \text{—} \cup \cup \text{—} | \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \end{array}$ tetram ia cat
(vel enopl + enopl cho)
tetram ia cat
(vel dim ia + dim ia cat)
ia
anacr + arist vel { decas aeol.-chor.
+ enopl cho

c 266–272 epodus

266 $\begin{array}{c} \cup \cup \cup \cup \text{—} \text{—} \\ \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \text{—} \cup \text{—} \text{—} \end{array}$ ith
lec
adon (vel mon an, cf. 270)
colar enopl + ith
270 $\begin{array}{c} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \cup \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \\ \text{—} \cup \text{—} \cup \cup \cup \cup \text{—} \text{—} \end{array}$ dodr (vel [bis $\tau\bar{\epsilon}\kappa\upsilon$] an, cf. 268)
dim cho 'drag'
trim ia cat

393–415

MONΩΔΙΑ (aa)

393–403 = 406–415 strophā

393 = 406 $\begin{array}{c} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} | \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \end{array}$ dochm + hypodochm
dim ia cat (\cup brevis in longo)
395 = 408 $\begin{array}{c} \text{—} \cup \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \cup \text{—} \text{—} \text{—} \text{—} \\ \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \text{—} \text{—} \\ \cup \cup \cup \cup \text{—} \text{—} \end{array}$ dochm
dochm
enopl
dochm
400 = 412 $\begin{array}{c} \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \text{—} \end{array}$ dochm (\cup brevis in longo)
enopl
ith ||
403 = 415 $\begin{array}{c} \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} | \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \end{array}$ dochm
dodr + arist

435–475

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Β' (aa bb)

a 435–444 = 445–454 strophā prior

435 = 445 $\begin{array}{c} \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \\ \cup \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \cup \text{—} \end{array}$ hem
enopl (446 $\acute{o}\rho\epsilon\acute{\iota}\alpha\nu$)
enopl

CONSPECTVS METRORVM

440 = 450 __ __ __ __ __ | __ __ __ __ __ enopl + pros (hem)
 __ __ __ __ __ hem
 __ __ __ __ __ ith
 __ __ __ __ __ enopl
 __ __ __ __ __ } enopl +
 __ __ __ __ __ } pros (arist)

b 455–465 = 466–475 stropha altera

455 = 466 __ __ __ __ __ arist
 __ __ __ __ __ pher
 __ __ __ __ __ enopl
 458 = ... __ __ __ __ __ par
 __ __ __ __ __ trim ia sync
 460 = 470 __ __ __ __ __ enopl
 __ __ __ an cat
 __ __ __ __ __ enopl (472 *νέα νέου*)
 __ __ __ __ __ dim an
 __ __ __ __ __ tetram dact
 __ __ __ __ __ tetram dact
 465 = 475 __ __ __ __ __ } dim ia sync +
 __ __ __ __ __ } ith

568–605

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Γ' (aa bb)

a 568–577 = 578–587 stropha prior

568 = 578 __ __ __ | __ __ __ __ __ __ __ __ __ epitr + prax
 570 = 580 __ __ __ __ __ __ __ | __ __ __ enopl + epitr (archeb)
 __ __ __ __ __ ith
 __ __ __ __ __ } tetram ia cat
 __ __ __ __ __ } (vel da-epitr + ith)
 575 = 585 __ __ __ __ __ glyc
 __ __ __ __ __ enopl (vel da-epitr)
 __ __ __ __ __ pher

b 588–597 = 598–605 stropha altera

588 = 598 __ __ __ __ __ pros
 __ __ __ | __ __ __ __ __ epitr + hem
 590 = 600 __ __ __ | __ __ __ __ __ epitr + hem
 __ __ __ __ __ __ __ __ __ tetram da + { (vel da-epitr)
 __ __ __ __ __ enopl
 __ __ __ __ __ __ __ | __ __ __ __ __ dim an cat + hem
 595 = 604 __ __ __ __ __ | __ __ __ hypodochm + hypodochm cat
 __ __ __ __ __ __ __ trim ia cat

872–933

ΕΠΙΠΑΡΟΔΟΣ (aa an bb)

a 872–877 = 889–894 stropha prior

872 = 889 __ __ __ __ __ __ __ trim ia sync cat
 __ __ __ | __ __ __ __ __ ia + dochm
 __ __ __ __ __ | __ __ __ dochm + ba

CONSPECTVS METRORVM

875 = 892

— — u — u — u	dim ia
u — u — u — u — u —	iambel
u — — u — u — u	dochm + ba

b 903-910 = 926-934 stropa altera

903 = 926 $\cup _ \cup _ _$
 $_ \cup \cup _ \cup _ \cup \cup _ \cup$
 905 = 928 $_ \cup _ \cup _ _ _$
 $\cup \cup _ _ _ _ _ _ _$
 $\cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup \cup _ _$
 $\cup \cup _ \cup \cup _ _ _ _$
 $_ _ _ \cup \cup _ _ _ _$
 $\cup \cup _ \cup _ _ \cup$

ia
 tetram da cat vel { pros + dim ia
 ith cat ($\acute{\alpha}\xi\iota\acute{o}\theta\epsilon\eta\nu\omicron\varsigma$)
 reiz
 dim ia
 reiz
 reiz
 reiz

962-1005

ΣΤΑΣΙΜΟΝ Δ' (aa bb)

a 962-971 = 972-981 stropha prior

962 = 972		pher
		gl
		gl
965 = 975		pher
		gl
		pher
		pher
970 = 980		gl + arist
		dodr + arist

b 984–994 = 995–1005 stropha altera

984 = 995	_ _ _ _ _ _ _ _	dim cho + dodr (vel ascl mai?) ascl mi cat gl enopl chor. ($\theta_{\text{E} \tilde{\theta} \nu}$)
990 = 1001	_ _	dodr enopl chor. enopl chor. enopl chor. enopl chor. + hipp

BIBLIOTHECA TEUBNERIANA

Aelianus. Varia historia

Herausgegeben von Prof. Dr. M. R. Dilts

XX, 199 Seiten. In Leinen 35,— M

Bestell-Nr. 665 688 1 — Dilts, Aelianus gr.

Dinarchus. Orationes cum fragmentis

Herausgegeben von Prof. Dr. N. C. Conomis

XVII, 164 Seiten. In Leinen 29,— M

Bestell-Nr. 665 725 1 — Conomis, Dinarchus gr.

Dionysius. Ixeuticon seu de aucupio libri III

Herausgegeben von Prof. Dr. Dr. h. c. A. Garzya

XXVIII, 83 Seiten und 5 Tafeln im Anhang. In Leinen 15,60 M

Bestell-Nr. 665 315 4 — Garzya, Dionysius gr.

**Lucianus. Scytharum colloquia quae inscribuntur Toxaris, Scytha,
Anacharsis cum scholiis**

Herausgegeben von Prof. Dr. E. Steindl

XIV, 88 Seiten und 1 Tafel im Anhang. In Leinen 12,50 M

Bestell-Nr. 665 522 1 — Steindl, Lucianus gr.



LEIPZIG

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

BIBLIOTHECA TEUBNERIANA

Lycurgus. Oratio in Leocratem

Herausgegeben von Prof. Dr. N. C. Conomis

XXVII, 128 Seiten. In Leinen 18,— M

Bestell-Nr. 665 505 3 — Conomis, Lycurgus gr.

Rufus Ephesius. Quaestiones medicinales

Herausgegeben von Prof. Dr. H. Gärtner

XII, 32 Seiten. Kartoniert 5,60 M

Bestell-Nr. 665 538 7 — Gaertner, Rufus gr.

Ioannes Tzetzes. Epistulae

Herausgegeben von Dr. P. A. M. Leone

XXII, 218 Seiten. In Leinen 39,— M

Bestell-Nr. 665 572 3 — Leone, Tzetzes gr.

Xenophon Ephesius. Ephesiacorum libri V de amoribus Anthiae et Abrocomae

Herausgegeben von Prof. Dr. A. D. Papanikolaou

XX, 117 Seiten. In Leinen 25,— M

Bestell-Nr. 665 655 8 — Papanikolaou, Xen. Eph. gr.



LEIPZIG

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT